

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1959

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 14ον

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1959

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησία συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἔξῳτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινέται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ἐρυθροσταυρίτας	σελ. 1	The Minister of Education to the Greek Juniors	p. 1
Τὸ μεγάλο ἔργο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Μ. Νικολαΐδης β)	2	The great work of the Red Cross by M. Nicolaidis. b) Winter (poem) by St. Sperantza	2
Χειμῶνας (Ποίημα Στ. Σπεράντζα)	2	Messages on New Year by Mr. Sandstrom and Mr. C. Georgacopoulos	3
Μηνύματα ἐπὶ τῷ Νέφ ἔτει, Προέδρου Δίχλ καὶ Προέδρου Ε.Ε.Σ.	3	Unknown heroes by G. Kolias	4
Ἄγνωστοι ἱερολογῆται, Γ. Τ. Κόλια	4	G. R. C. movement	5
Ε. Ε. Σ.	5	Romanos Melodos by K. Papapanagiotou	6
Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς, Κ. Παπαπαναγιώτου β)	6	Ancient Persia by N. Demetrocalis	7
Οἱ κίνδυνοι στὸ σπῖτι	7	A. Mazaraki by E. Photiades b) Healthy Foods	8
Ἡ ἀρχαία Περσία, Ν. Γ. Δημητροκάλλη	7	Typhoons by Ph. Karapiperis	9
Ἀγανίκη Μαζαράκη, Ε. Π. Φωτιάδου β)	8	Archimedes Syracossius by E. Stamatis b) School garden c) Almond tree by S. Kotsarides	10
Ἰγνιενές τροφές, Μαρούλι	8	C. Kascambel by B.	11
Οἱ Τυφῶνες, Φ. Καραπιπέρη	9	Activity in pictures	12-13
Ἀρχιμὲδης ὁ Συρακόσιος, Ε. Σταμάτης β) Σχολ. κήπος γ)	10	Argos by P. Kalonaros	14
Καῖσαρ Κασκαμπέλ ὑπὸ Β.	11	Clothing by K. Georgountzos	15
Φωτογραφίαι δράσεως	12-13	50 Years of S.O.S. by G. Pappas	16
Ἄργος, Π. Καλονάρου	14	The Prize by K. Kolovos	17
Ἡ ἐνδυμασία Κ. Π. Γεωργούντζου	15	Greek and foreign records by Sp. Avlonitis	18
50 χρόνια τοῦ S.O.S. Γ. Δ. Παππά	16	The King of the birds by Gl. Protopapas	19
Τὸ μετάλλιο Κ. Δ. Κολοβοῦ	17	Nettle by Em. Anassis	0
Ἑλληνικὰ καὶ ξένα ρεκόρ, Σπ. Αἰδωνίτη	18	G.J.R.G. movement	21
Ὁ Βασιλεὺς τῶν πουλιῶν Γλ. Πρωτοπαπᾶ	19	Groups' activity	22
Ἡ τσουκνίδα Ἐμμ. Ἀνάση	20	Pupils' contribution	22-24
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	21	Their gifts by Ant. X.	25
Δράσις ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	22	Inside front cover to Santa Claus (poem) by M. Stassinopoulos	
Μαθητικὴ συνεργασία	23-24	Back cover: to the children abroad, verses and Music by A. Panagiotopoulos	
Τὰ δῶρα τοὺς Ἀντ. Χ.	25		

Ἐσωτερικὴ ἐξωφύλλου: Ἅγιε Βασίλει (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου Ὅπισθόφυλλον Ἐμπρὸς παιδιὰ ξενητεμένα Στίχοι καὶ Μουσικὴ Ἀλ. Παναγιωτοπούλου.

Μ. Στασινοπούλου

Ἅγιε Βασίλει, Ἅγιε Βασίλει,
βιάσον νάρθηξ, σὲ καρτεροῦ
καὶ τ' ὄνομά σου ἔχω στὰ χεῖλιά
καὶ στ' ὄνειρό μου σὲ θεωρῶ.

Περνᾷς ἀκούραστος στὸ χιόνι
ἀπὸ πατρίδες μακρῶν
καὶ τ' ἀργὸ βῆμα σου τυπώνει
μακριὰ σειρὰ πατημασιῶν.

Ἅγιε -
Βασίλει...

Κι ὅταν στὴν πόλιν θάῃς φθάσει
θάναι μὴ νύχτα σκοτεινὴ,
τὰ μάτια θάῃς ὕπνος σκεπάσει
καὶ δὲ θ' ἀκούεται φωνή.

Μὰ ἐγὼ μονάχος θάχω μείνει
τοὺς χτύπους νὰ παραφυλῶ
κι ὅταν θάκούσω στὴ γαλήνη,
τὸ βῆμα σου τὸ σιγαλό,

Θ' ἀνοίξω νὰ καλωσορίσῃς
μέσ' στὴ σκεπὴ μας τὴ φτωχή,
τὰ δῶρα σου νὰ μᾶς χαρίσῃς
καὶ τὴ γλυκειὰ σου τὴν εὐχή.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ἐρυθροσταυρίτας
ἐπὶ τῷ Νέφ ἔτει

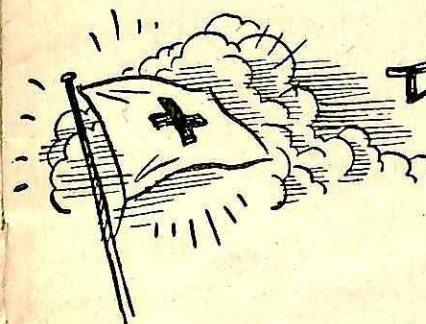
Ἐπὶ τῷ νέφ ἔτει ἀπευθύνω πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ἐρυθροσταυρίτας, Ἐκπαιδευτικούς καὶ Μαθητάς, τῆς Πατρίδος μας τὰς καλυτέρας μὲν εὐχάς.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι κατὰ τὸ νέον ἔτος 1959, ὁπότε συμπληροῦνται 100 ἔτη ἀπὸ τῆς Μάχης τοῦ Σολφερίνο, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ τραγικὸν θέαμα τῶν ἐγκαταλελειμμένων τραυματιῶν ἀπετέλεσε τὴν πηγὴν ἐμπνεύσεως διὰ τὴν ἰδούσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὸ εὐγενὲς τέκνον τῆς Ἑλλάδας τὸν Ἐρρίκον Ντυνάν, οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται θὰ ἀναπτύξουν ἔκτακτον δραστηριότητα, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δράσεώς των, συμβάλλοντες οὕτω ἐποικοδομητικῶς εἰς τὴν ἀνατολὴν καλυτέρων ἡμερῶν διὰ τὴν Πατρίδα μας.

Χαίρω, διότι μοῦ δίδεται ἡ ἐδῆκαιρία μὲ τὸ ἀξιόλογον Περιοδικὸν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., φορέα τῶν ὑψηλῶν Ἐρυθροσταυρικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ιδεῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, νὰ ἐπικοινωνήσω μετὰ τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ νὰ τονίσω ἅπαξ ἔτι ὅτι ἡ ἐπιμέλεια εἰς τὰ μαθηματὰ των καὶ ἡ ἀφοσίωσις των, εἰς πᾶν δ, τι ὥραϊον καὶ εὐγενὲς ὑπάρχει, θὰ καταστήσῃ τοὺς μὲν εὐτυχεστέρους Ἑλληνας πολίτας, τὴν δὲ Πατρίδα των ἀκτινοβόλον συνεχιστὴν τῶν ἐνδοξοτέρων Ἑθνικῶν αὐτῆς παραδόσεων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Τὸ Μεγάλο ἔργο
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ Γ. ΔΗ

Καὶ πρῶτα - πρῶτα ποιὸς εἶναι ὁ σκοπός, ποιά ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ;

Ὁ πρῶτος πυρήνας βρίσκεται μέσα στὸ ἴδιο ἑαῖνο βιβλίον, ποὺ ὑπῆρξε ἡ ἀφετηρία τῆς ὥρας καὶ μεγάλης ιδέας. Μέσα στὶς καυτὲς καὶ δραματικὲς σελίδες τοῦ βιβλίου τοῦ Ἐρρίκου Ντυνάν «Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ Σολφερίνο» (1862) ὁ πόνος καὶ ἡ ἀγωνία γιὰ τὴ φρίκη τοῦ πολέμου καὶ τὴν τραγικὴ μοῖρα τῶν θυμάτων του συμπυκνώθηκαν, στερεοποιήθηκαν καὶ ἐσχημάτισαν τὸ σκληρὸ καὶ πικρὸ σπέρμα, ποὺ ἔπεσε γιὰ πρώτη φορὰ στὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ἐφ'ὅσον εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ πολεμοῦμε - ἔγρα-

φε στο βιβλίο του ο Έρρίκος Ντυνάν—ας φροντίσουμε τουλάχιστον, ώστε οι τραυματίες, οι ασθενείς και οι νεκροί να βρίσκουν κάποια στοργική φροντίδα».

Και πιδ συγκριμένα έζητούσε να καταρτισθούν σ' όλες τις χώρες σώματα έθελοντών, που να ειδικευθούν στην περίθαλψη των τραυματιών και των ασθενών, ώστε να είναι προετοιμασμένα να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε περίπτωση πολέμου.

Λίγο αργότερα, στην τρίτη έκδοσι του βιβλίου, ο Ντυνάν, δίνοντας πλατύτερο περιεχόμενο στην εισήγησί του, επρόσθεσε στην περίπτωση του πολέμου, τις περιπτώσεις των θεομηνιών, όπως οι σεισμοί, οι πλήμυνες, οι επιδημίες κ.λ.π.

Ο σπόρος, που έριξε ο Έρρίκος Ντυνάν με το βιβλίο του και με τις προτάσεις του, γονιμοποιήθηκε κι έκαρποφόρησε. Με την πρωτοβουλία πέντε Έλβετών πολιτών, ανάμεσα στους οποίους και ο Ντυνάν, έγινε στη Γενεύη το 1863 μία μεγάλη σύσκεψις από αντιπροσώπους διαφόρων Κυβερνήσεων, η οποία έσυζήτησε, επεξεργάστηκε και ένέκρινε τις προτάσεις του Ντυνάν.

Επειδή όμως η σύσκεψις αυτή δεν είχε χαρακτήρα επίσημον, αλλά ιδιωτικό (άφου οργανώθηκε από πολίτες και όχι από Κυβέρνησι), η Έλβετική Κυβέρνησις υιοθετώντας το σχέδιο της Επιτροπής των πέντε έκάλεσε, επισήμως πιά, στη Γενεύη πάλι, την πρώτην επίσημη διάσκεψι, η οποία έγινε το 1864 με τη συμμετοχή αντιπροσώπων δεκαέξι κρατών. Εκεί, από τους αντιπροσώπους αυτούς, έγινε η υπογραφή της ιστορικής πρώτης Συνθήκης της Γενεύης.

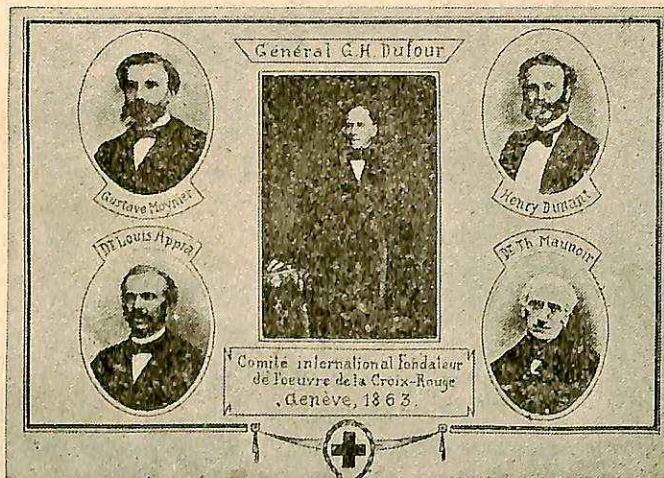
Η Συνθήκη αυτή καθιέρωσε κυρίως δύο βασικές αρχές:

- 1) Το καθήκον των έμπολέμων να περιυπαλύνουν και να περιποιούνται τους τραυματίες και τους ασθενείς, ανεξαρτήτως εθνικότητας.
- 2) Την υποχρέωσι των έμπολέμων να θεωρούν ουδέτερους όχι μόνο τους ασθενείς και τους τραυματίες, αλλά και το Ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, καθώς και τα μεταφορικά μέσα, που χρησιμοποιούνται γι' αυτούς.

Ως έμβλημα της ουδετερότητας η Συνθήκη καθιέρωσε τον Έρυθρο Σταυρό πάνω σε λευκό φόντο.

Έτσι ο Σταυρός, το ιερό σύμβολο του Χριστιανισμού, έδωσε από τότε το όνομα στη μεγάλη ανθρωπιστική όργανωσι, όπως είχε δώσει σ' αυτήν επίσης το ανώτερο πνεύμα, τις υψηλές αρχές και τα πανανθρώπινα ιδανικά της θείας διδασκαλίας του Ίησού.

Η Επιτροπή των πέντε.

Και σ' αυτό ακριβώς το σημείο πρέπει να τονίσουμε πόσο έμεις, οι Έλληνες, έχουμε το δικαίωμα να είμαστε περισσότερο υπερήφανοι από τους άλλους λαούς, αλλά έχουμε συγχρόνως και την υποχρέωσι να νιώθουμε βαθύτερα την ευθύνη για την εφαρμογή, την έδραίωσι και την ανάπτυξι της υψηλής ιδεολογίας του Έρυθρου Σταυρού. Διότι η ώραία και μεγάλη αυτή ανθρωπιστική ιδεολογία συνδέεται αναπόσπαστα με τις ιδέες, τις αρχές και τα ιδανικά, που στην πρώτη και βασική μορφή τους τα είχε εκφράσει και τα είχε διακηρύξει ο αρχαίος Έλληνικός πολιτισμός, για να έλθη κατόπιν ο Χριστιανισμός, και με το θαύμα της συγχωνεύσεως και συνταυτίσεως του με το Έλληνικό πνεύμα, να τα πλατύνει και να τα υψώσει ακόμη περισσότερο, να τα ολοκληρώσει και να τα τελειοποιήσει, να τους δώσει θεία πνοή και δύναμι, να τα καθιερώσει και να τα καθιάσει ως τα πιο γνήσια, ουσιαστικά και απαραίτητα στοιχεία της ζωής του ανθρώπου, του πνευματικού πολιτισμού του και της θρησκείας του.

Από τότε, γύρω από τον μορφοποιημένο πιά αυτόν πυρήνα, νέοι σκοποί και νέες επιδιώξεις προσθέτονται, νέα καθήκοντα και νέες υποχρεώσεις επιβάλλονται. Και ο βασικός πυρήνας, που είχε πιά στερεώσει βαθιά τις ρίζες του στην καρδιά και στη συνείδησι της ανθρωπότητας και είχε γονιμοποιήσει και αποδώσει τους πρώτους καρπούς, μεγαλώνει δολένα, πλαταίνει και φουντώνει, κι απλώνει τους δροσερούς και ζωογόνους κλάδους του σ' ολόκληρη τη γή, σαν ζεστά μητρικά μπράτσα, που την αγκαλιάζουν με στοργή κι αφοσίωσι και την προστατεύουν από τον κίνδυνο.

Κάθε φορά, που νέα πολεμικά μέσα καταστροφής παρουσιάζονται, πιο φοβερά και πιο δολέθρια δολένα, και οι απειλές, οι κίνδυνοι και τ' αποτελέσματα του πολέμου μεγαλώνουν κι επεκτείνονται, νέες διεθνείς διασκέψεις γίνονται και νέες συμφωνίες και συμβάσεις (συνθήκες), ανάλογες με τις αντίστοιχες περιπτώσεις, αποφασίζονται κι εφαρμόζονται.

Έτσι η συνθήκη του 1899 επεκτείνει στις ναυτικές πολεμικές δυνάμεις την προστασία, που η συνθήκη του 1864 είχε καθορίσει για τις δυνάμεις της ξηράς.

Η συνθήκη του 1929 επεκτείνει την προστασία και στις αεροπορικές δυνάμεις και καθιερώνει την προστασία των αιχμαλώτων.

Και από τις τέσσερις συνθήκες η συνθήκη του 1949, η οποία προσαρμόζει στα νέα δεδομένα και ανακεφαλαιώνει τις προηγούμενες συμφωνίες, καθορίζει την προστασία του άμαχου πληθυσμού.

Με τις διεθνείς αυτές συμφωνίες ο Έρυθρος Σταυρός αντιμετωπίζει όλες τις ένδεχόμενες περιπτώσεις των διαφόρων μορφών του συγχρόνου πολέμου και προσπαθεί ν' αποτρέψει ή ν' θεραπεύσει τις φοβερές του συνέπειες.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Στ. Σπεράντζα

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Στη Γή κατάλευκο το χιόνι, χιόνι πολύ,
Στη Γή πώς τρέμει κουρνιασμένο κάποιο πουλί,
Τό ξυλιασμένο απλώνει χέρι σε μιὰ γωνιά
Τό γεροντάκι, που υποφέρει απ' τη χιονιά.

Μα έμεις κλειστοί στο σπίτι τώρα και στη φώτιά
Όνειροδόμαστε τὰ δώρα μέσ' τὰ κουτιά
Άγνε Βασίλη, που θά φτάσης και μὰς άκοῦς
Στό πέρασμά σου να μη ξεχάσης και τούς φτωχούς.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1959

Του Προέδρου του Συμβουλίου των Διοικητών της Ένώσεως των Έρυθρών Σταυρών, Δικαστού κ. E. Sandstrom.

Ο κ. Σανστρομ
Mr. E. Sandstrom

«Την πρώτην Ίανουαρίου, 1959, εισερχόμεθα εις το εκατοστόν έτος, άφ' ότου ο Έρρίκος Ντυνάν συνέλαβε την ιδέαν του Έρυθρού Σταυρού, κατά την μάχην του Σολφερίνο και από της ημέρας αυτής αρχίζει εις όλην την ύφήλιον ο έορτασμός της εκατονταετηρίδος του γεγονότος αυτού, ή ανάμνησις του όποιου πληροῖ την ανθρωπότητα από ευγνωμοσύνην και την παραινεί εις σκέψεις.

Κατά τους χρόνους αυτούς, κατά τους όποιους αναζητούμεν, έστω και άπιστεύωμεν ότι πράττομεν τούτο επί ματαίω, τους δεσμούς μιᾶς παγκοσμίου Ένώσεως, ο Έρυθρός Σταυρός μᾶς έμπνέει. Διότι αυτός αποτελεί ήδη ένα δεσμόν. Άνθρωποι πάσης εθνικότητος, πάσης φυλής, πάσης θρησκείας και πάσης πολιτικής πεποιθήσεως συγκινούνται από τὰ ιδανικά του και οδηγούμενοι από αυτόν τὰ υποστηρίζουν και εργάζονται υπέρ αυτού.

Ο πρό εκατονταετίας μοναχικός θεατής του πεδίου της μάχης του Σολφερίνο από αἰώνας ήδη δεν είναι πλέον μόνος. Ο Έρρίκος Ντυνάν ύψουται σήμερα ως φωτεινή στήλη εν τῷ μέσῳ 120.000.000 ανδρών γυναικῶν και νέων, ότινες είναι όπαδοί του.

Οι Έθνικοι Σύλλογοι του Έρυθρού Σταυρού, της Έρυθρᾶς Ήμισελήνου και του Έρυθρού Λέοντος και Ήλιου και ή συνεργασία των είναι εξησφαλισμένη εις τὸ πλευρόν του Διεθνούς Κομιτάτου του Έρυθρού Σταυρού υπό της Ένώσεως των Συλλόγων του Έρυθρού Σταυρού, ήτις εισέρχεται έφέτος εις τὸ τσσαροστόν της έτος.

Τὸ μεγάλο ιδανικόν του Έρυθρού Σταυρού, που έχαραξεν ο χρόνος εις τὸ πνεῦμα ολοκληρου της ανθρωπότητος, μᾶς δίδει κατά την εισοδόν μας εις τὸ νέον έτος εις άπεράντον βαθμόν δύναμιν και έμπιστοσύνην.

Εἴθε να γίνη παραδεκτόν από όλους τὸ «Tutti Fratelli» (εἴμεθα όλοι άδελφια), και εἴθε όλοι να επιδείξωμεν την άλληλεγγύην μας βοηθοῦντες εις την ανακούφισιν της δυστυχίας όπου αυτή υπάρχει».

*

Του Προέδρου του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού κ. Κ. Γεωργακοπούλου.

«Κατά τὸ 1959 συμπληροῦται μία εκατονταετία άφ' ότου ο Μέγας ανθρωπιστής Έρρίκος Ντυνάν, εύρεθείς εν μέσῳ των τραγικῶς εγκαταλειμμένων επί του πεδίου της μάχης του Σολφερίνου, τραυματιών, ασθενῶν και νεκρῶν, συνέλαβε την Ίδέαν του Έρυθρού Σταυρού.

Έκτοτε κατεβλήθησαν τεράστια προσπάθειαι όπως ή ευγενής αυτή Ίδέα, πραγματοποιούσα την έντολήν του Κυρίου ήμῶν Ίησού Χριστού «Ίνα αγαπῶμεν άλλήλους», συνειδητοποιηθῇ ύφ' όλων των Έθνῶν και έπετεύχθη όπως οι Κεντρικοί Όργανισμοί, οι όποιοι την εκπροσωποῦν, καταστῶσι Διεθνείς, δια της προσχωρήσεως εις τὸ καταστατικόν αὐτῶν όλων σχεδόν των Κρατών.

Ο κ. Κ. Γεωργακόπουλος
Mr. C. Georgacopoulos

Έπετεύχθη επίσης ή υπό δεκάδων εκατομμυρίων ανθρώπων έξυπνότητας άνα τὸν Κόσμον των Ίδανικῶν τούτων μετ' άφοσιώσεως, έξικνουμένης ένίοτε μέχρις αὐτοθυσίας. Οὔτω εκατομμύρια αιχμαλώτων, ασθενῶν, ναυαγῶν, τραυματιῶν και θυμάτων έμφυλίων σπαραγμῶν, επιδημιῶν και θεομηνιῶν έτυχον πολυτίμου προστασίας και περιθάλψεως και τὸ ιερόν Σήμα του Έρυθρού Σταυρού απολαύει σήμεραν βαθυτάτου σεβασμοῦ και άγάπης.

Επί της εκατονταετηρίδι όμως από της συλλήψεως της Ίδέας όπως ιδρυθῇ οὔτος, γεννάται τὸ έρώτημα εάν ή Άνθρωπότης κατενόησε τὸ βαθύτερον νόημα αὐτοῦ, συνιστάμενον εν τελευταία αναλύσει εις την παγίωσιν της παγκοσμίου Ειρήνης, προϋποθετούσης την Έλευθερίαν των Λαῶν και των ατόμων και την επικράτησιν της Δικαιοσύνης.

Τὸ νόημα τούτο, αποτελοῦν τὸ περιεχόμενον του Έλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ και εκφραζόμενον θαυμασίως και κατά τὸ μέγιστον μέρος αὐτοῦ και υπό του Έρυθρού Σταυρού, επηρέασε μὲν την σύγχρονον Άνθρωπότητα, χωρίς όμως να την οδηγήσει εις την πλήρη εφαρμογήν του.

Ήμεῖς, οι Έλληνες, δημιουργοί και φορεῖς του πνεύματος τούτου, του εκφραζόμενου από τὰς τρεῖς θείας έννοίας της Δικαιοσύνης, της Έλευθερίας και της Ειρήνης, έχομεν πικράν πείραν περί του τρόπου, καθ' όν αντιλαμβάνονται τούτο οι Ίσχυροί της Γῆς και οι έξυπηρετοῦντες ολοκληρωτικά καθεστῶτα. Πρόσφατοι είναι αι δοκιμασίαι του Έθνους μας και αι τεράστια καταστροφαι, ας υπέστημεν εκ της εισβολῆς των ξένων στρατῶν και της κομμουνιστικῆς επιβουλῆς, ζῶμεν δὲ και τώρα ακόμη τὸ δράμα των ήρωικῶς αγωνιζομένων υπέρ της Έλευθερίας, άδελφῶν μας Κυπρίων.

Άτυχῶς, ή Μεγάλη λόγω του ένδόξου παρελθόντος της και των προσφάτων άγώνων της Πατρίς μας, μικρά όμως εις έκτασιν, πληθυσμόν, πλούτον και ίσχυν έναντι των πολυανθρώπων ίσχυρῶν, και πλουσιῶν Έθνῶν, δεν δύναται να επιβάλῃ τὸν γενικόν σεβασμόν της Ίδέας ταύτης. Άντιθέτως, υφίσταται τὰς τραγικᾶς συνεπειᾶς της πρὸς Αὐτήν άδιαφορίας εκείνων, οι όποιοι τάσσουν υπέρ τὸ Χριστιανικόν καθήκον και

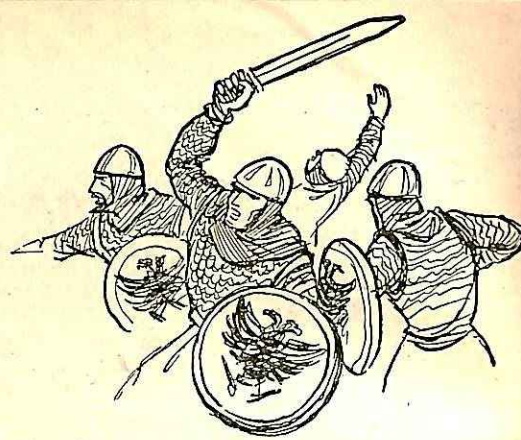
ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΑΙ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγ. Πανεπιστημίου

Αρκετά γνωρίζομεν διὰ τοὺς τριακοσίους τοῦ Λεωνίδα, οἱ ὅποιοι ἔπασαν εἰς τὰς Θερμοπύλας ἀγωνιζόμενοι ἐναντίον τῶν Περσῶν, διὰ τὸν ἱερὸν λόχον τῶν Θηβαίων εἰς τὴν Χαिरώνειαν, διὰ τὸν ἱερὸν λόχον, τὸν ὁποῖον συνεκρότησαν Ἑλληνες σπουδασταί, οἱ ὅποιοι ἐφονεύθησαν μέχρις ἐνὸς εἰς τὴν μάχην τοῦ Δραγατσανίου, εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν (σημερινὴν Ρουμανίαν), κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Δὲν εἶναι ὁμως μόνον ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ καὶ νεωτέρα ἑλληνικὴ ἱστορία, ἡ ὁποία ἔχει τοὺς ἱερολοχίτας τῆς. Εἶναι καὶ ἡ μεσαιωνικὴ ἑλληνικὴ ἱστορία. Δυστυχῶς ὁμως αὐτὴν δὲν τὴν γνωρίζομεν ὅσον πρέπει καὶ εἶναι καὶ αὐτὴ τόσο ἐνδοξος καὶ τόσο διδακτικὴ! Σήμερα θὰ σὰς ἀπασχολήσω, ἀγαπητοί μου ἀναγνώσταί, μὲ μίαν περίπτωσιν τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας, ἡ ὁποία πολὺ ὁμοιάζει μὲ τὴν περίπτωσιν τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἱερολοχιτῶν.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοκράτορας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι καὶ ὁ Ἀλέξιος Κομνηνός. Αὐτὸς ἐπολέμησεν ἐναντίον τῶν Τούρκων εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἐναντίον τῶν Νορμανδῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον εἰσβάλει εἰς τὸ κράτος τοῦ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ἐναντίον τῶν Πετσενέγων, οἱ ὅποιοι εἶχον περάσει τὸν Δούναβιον καὶ ἐληλάτουν τὴν Ὁράκην. Ὅλους αὐτοὺς, τὸν ἕνα ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον τοὺς ἐνίκησε. Καὶ οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν ἐχθροὶ ἐπικίνδυνοι, περισσότερον ὁμως ἀπ' ὅλους ἐπικίνδυνοι ἦσαν οἱ Πετσενέγοι καὶ τοῦτο διότι αὐτοὶ εἶχον κατορθώσει νὰ πλησιάσουν πολὺ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, Κωνσταντινούπολιν. Οἱ Πετσενέγοι σφάζουν, καίουν καὶ διαρπάζουν τὰ πάντα ἕως ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἀλέξιος περιέρχεται

εἰς δύσκολον θέσιν. Ἐχει ἀνάγκην ἀπὸ χρήματα. Αὐτὰ τὰ εὗρκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς τῶν ἐκκλησιῶν, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὁ πατριάρχης, καὶ εἰς τὴν πρόθυμον προσφορὰν χρημάτων ἀπὸ μέρους τῶν πλουσίων ὑπηκόων του. Ὅχι μικρότερα ἦτο ἡ ἄλλειψις στρατιωτῶν, ὅχι βεβαίως μισθοφόρων ἀλλὰ στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι νὰ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ θυσιασθοῦν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Μὲ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα συνεκέντρωσε, κατάρθωσε συντόμως νὰ ἐνισχύσῃ τὸν στρατὸν του μὲ μισθοφόρους, ὅπως τοῦτο ἐσυνήθιζετο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Αἱ περιστάσεις ὁμως ἀπῆλθον κάτι περισσότερον ἀπὸ ἀπλοῦς ἐπαγγελματίας στρατιώτας, ὅπως ἦσαν οἱ διάφοροι ξένοι μισθοφόροι, ἀπῆλθον στρατιώτας, οἱ ὅποιοι νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ζωὴν τῶν γονέων των, τῶν τέκνων των, τῆς περιουσίας των, τῆς τιμῆς των, μὲ μίαν λέξιν, διὰ τὴν πατρίδα των. Τοὺς ἀνδρας αὐτοὺς εὗρε ἡκεν ἀνάμεσα εἰς τὰ παιδιὰ τῶν παλαιῶν στρατιωτικῶν, ἀξιωματικῶν καὶ μὴ. Τοὺς νέους ἐκεῖνους συνεκέντρωσεν, ὠργάνωσε καὶ ἐγύμνασε πῶς νὰ πολεμοῦν τοὺς βαρβάρους. Ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς συνεκρότησεν ἕνα ἀξιόμαχον στρατιωτικὸν σῶμα ἀπὸ δύο χιλιάδας φανατικῶν καὶ ἀποφασισμένων δι' ὅλα πολεμιστῶν. Νέον ἦτο τὸ στρατιωτικὸν ἐκεῖνο σῶμα, ἀπὸ νέους ἀπετελεῖτο, νέον ὄνομα ἔπρεπε νὰ τοὺς δοθῇ. Ὁνομάσθησαν ἄρχοντοποῦλοι, τὰ γὰρ τῶν ἄρχοντοποῦλων. Ἐκαμε αὐτὸ ὁ Ἀλέξιος διὰ νὰ τοὺς φιλοτιμήσῃ, διὰ νὰ μὴ λησμονήσουν οὔτε πρὸς στιγμὴν τὰς ὑποχρεώσεις των ἐναντι τῶν οἰκογενειακῶν των παραδόσεων. Καὶ δὲν τὰς ἐλησμόνησαν εἰς τὴν μάχην ἐναντίον τῶν Πετσενέγων, ἡ ὁποία ἐγι-

Οἱ ἄρχοντοποῦλοι ἠγωνίσθησαν μέχρι θανάτου

νε ὅχι μακρὰν τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἡ μάχη ἦτο πεισματώδης, ἡ δὲ γενναιότης, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν καὶ οἱ ἀγνωστοί μας ἐκεῖνοι ἱερολοχίται τῆς αὐτοκροτορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν ὑπολείπεται τῆς γενναιότητος τῶν παλαιῶν γνωστῶν μας ἱερολοχιτῶν τῆς Χαिरωνείας καὶ τῶν ὁμωνύμων των τοῦ Δραγατσανίου. Μάλιστα ἡ ὁμοιότης προχωρεῖ πρὸς τὸ πέρα. Ὅπως ὁ φανατισμὸς καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν ἱερολοχιτῶν εἰς τὴν Χαिरώνειαν καὶ εἰς τὸ Δραγατσάνι δὲν ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς παρατάξεώς των τὸν ἀγῶνα, ἔτσι καὶ εἰς τὴν παρὰ τὴν Ἀδριανουπόλιν μάχην τοῦ Ἀλεξίου ἐναντίον τῶν Πετσενέγων οἱ ἄρχοντοποῦλοι ἐκεῖνοι ἠγωνίσθησαν μὲ αὐταπάρνησιν, οἱ τριακόςιοι μάλιστα μέχρι θανάτου, χωρὶς ὁμως καὶ νὰ κερδηθῇ ἡ μάχη. Ἡ θυσία των πάντως ἐκείνη, ἡ τὸσον ἀνταξία τῶν οἰκογενειακῶν καὶ ἐθνικῶν των παραδόσεων, δὲν ἐφάνη ματαία, ὅπως ματαία δὲν ἀπεδείχθη καὶ ἡ θυσία τῶν ἱερολοχιτῶν τοῦ Δραγατσανίου. Τελικῶς ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος ἐπέτυχεν νὰ συντρίψῃ τοὺς Πετσενέγους. Οὔτε εἶναι βεβαίως δυνατόν παρόμοιαι θυσίαι νὰ μένουν χωρὶς ἀπόδοσιν εἰς ἕνα λαόν, ὁ ὁποῖος ἔχει περὶ πολλοῦ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν του.

ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Τὴν πρωΐαν τῆς 4.12.58 εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις μέγαρον τῆς Αὐστριακῆς Πρεσβείας, ἡ Α.Ε. ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Fr. Pranter ἐπέδωσε εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον χρυσοῦν μετάλλιον ἀξίας μετὰ διπλώματος, ἀπονειμθὲν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, «διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐξοχὸν συμπαραστάσιν του εἰς τὴν περιθαλψιν τῶν μετὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ Ὀκτωβρίου 1956 καταφυγόντων εἰς τὴν Αὐστρίαν Οὐγγρῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας».

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος, ἀφοῦ ἠὐχαρίστησε τὸν κ. Πρεσβευτὴν, ἐξέφρασε τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ Ε.Ε.Σ. πρὸς τὸν Αὐστριακὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ τὸ Αὐστριακὸν ἔθνος, διὰ τὴν ἐξόχως ἀνθρωπιστικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν, ἣν παρέσχον εἰς τοὺς Οὐγγρούς πρόσφυγας, εἰς περίοδον μάλιστα, καθ' ἣν ἡ Αὐστρία μόλις εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ μακρὰν καὶ σκληρὰν δοκιμασίαν.

Περαιῶν ὁ κ. Γεωργακόπουλος διεβεβαίωσε ὅτι ὁ Ε.Ε.Σ. θὰ διαφυλάξῃ τὸ ἀπονειμθὲν αὐτῷ μετάλλιον, ὡς ἐν πολῦτιμον τεκμήριον τῆς ὑπὸ τὸ εὐγενὲς πνεῦμα τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνεργασίας ὧν ἐκείνων τῶν ἐθνικῶν ὁργανώσεων, αἱ ὁποῖαι πιστεύουν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ο Ε.Ε.Σ. ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ κ. Θ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΝ

Τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1958 εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον Βούλας, Ε.Ε.Σ., ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἀπένειμε εἰς τὸν Καθηγητὴν κ. Θ.

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος συγχαίρει τὸν τιμηθέντα καθηγητὴν κ. Θ. Γαροφαλίδην

The President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos congratulating Prof. Th. Garofalides

Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ἀριστερά, ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος κρατῶν τὸ ἀπονειμθὲν διπλῶμα. Εἰς τὸ μέσον ἡ Α.Ε. ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Πράντερ καὶ δεξιὰ ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ. κ. Στ. Σπηλιωτόπουλος.

In the photo: (Left) the President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos holding the awarded diploma. In the middle H. E. the Austrian Ambassador Mr. Robert-Friedinger Pranter and right the G. Secretary G. R. C. Mr. Spiiliotopoulos.

Γαροφαλίδην ἀνωτάτην τιμητικὴν διάκρισιν, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του ἐκ τῆς Δ/σεως τῆς Β' ὀρθοπαιδικῆς Κλινικῆς τῆς Βούλας, λόγω ἀναλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς Δ/σεως Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς.

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐξήρε, ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων, τὴν 20ετὴ δρᾶσιν τοῦ τιμωμένου Καθηγητοῦ, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἀσκληπιείου, χάρις εἰς τὴν ὁποῖαν πρὸ Νοσοκομείου τοῦτο ἀνεδείχθη ὡς ἐν τῶν καλλιτέρων, ὅχι μόνον τῶν Βαλκανίων, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης.

Ἐκ μέρους τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Νοσοκομείου ἀπεχαιρέτησαν τὸν τιμηθέντα οἱ ἱατροὶ κ.κ. Δημήτρης καὶ Μιχαῆλ, ὡς καὶ ἡ Διευθύνουσα Ἀδελφὴ Κα Χρυσομάλλη.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Γαροφαλίδης συγκεκινημένος ἠὐχαρίστησε θερμῶς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Ε.Ε.Σ. διὰ τὴν προσγενομένην εἰς αὐτὸν τιμὴν, ἐβεβαίωσε δὲ ὅτι ὄνειρον τῆς ζωῆς του παραμένει ἡ ἰδρυσις Πανεπιστημιακῆς Ὀρθοπαιδικῆς Κλινικῆς, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας θὰ ἀφιερῶσθαι ὅλας του τὰς δυνάμεις.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 5.756 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐξ ὧν 3.288 τραυματίαι καὶ 773 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἐπίσης ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. παρέσχε διὰ τοῦ Ἀστυμάτου αἰτηθείσας ἱατρικὰς ὁδηγίας εἰς 6 ποντοπόρα πλοία διὰ σοβαρῶς ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων των.

Ἐσαύτως ἐνεβολιάσθησαν κατὰ τῆς πολιομυελίτιδος ὑπὸ Συνεργεῖο τοῦ Σταθμοῦ 146 παιδιὰ.

Τὰ ἀσθενοφόρα τοῦ Σταθμοῦ διήνυσαν 26.624 χιλιόμετρα.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις: Τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ἀνῆλθον εἰς 602 καὶ αἱ ἠλεκτροπληξίαι εἰς 10.

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 492 φιάλας αἵματος δωρεάν.

τὰ ἀνωτέρω ὑψηλὰ ἰδανικά τὰ ὅλικά των συμφέροντα, ἐνῶ διακηρύσσουν πομπωδῶς καὶ πολυτρόπως τὰς ἀράς τῆς Ἀρχῆς, τὰς ὁποίας παραβαίνουν.

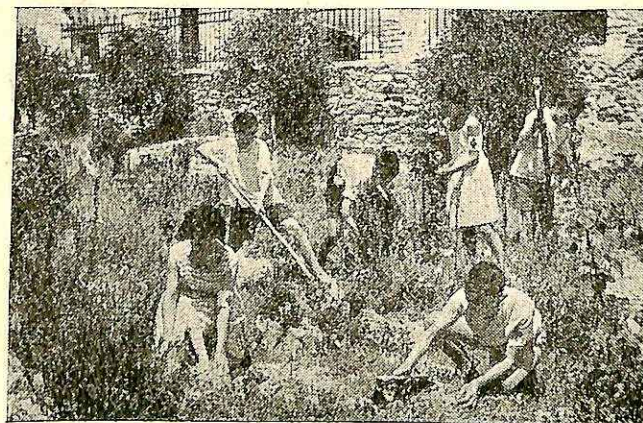
Ἀς εὐχρηθῶμεν, ὅπως ἡ Ἐκατονταετηρὶς μιᾶς τόσον χριστιανικῆς καὶ τόσον εὐγενοῦς Ἰδέας ἐπηρεάσῃ τοὺς Κυβερνῶντας τὰ Ἔθνη καὶ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς εἰς ἀποφάσεις ἀνωτέρας ἠθικῆς, ἐξυπηρετούσας τὴν Εὐρήνην, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην.

Ὅπως ἡ σύγχρονος Νεολογία, ἐνστερνιζομένη τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν συμβάσεων τῆς Γενεῦς ἀγωνισθῇ διὰ τὴν παγκόσμιον ἐπιπράττησιν των.

Καὶ ἄς ἐλπίζωμεν.

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.

Ε.Ε.Ν. μαθ. 7ου δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Καβάλας εἰς τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of 7th Elem. School Kavala in their school garden

ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. Έπιθ. Μ. Εκπαιδεύσεως

«Η μελέτη του φανέρωσε καινούργιους κόσμους...»

«Ημελα να μάθω για τον μεγάλο αυτόν εκκλησιαστικόν ποιητή περισσότερο. Θα μπορούσες να μου πής, καλέ μου παππού;»

«Ο Παππούς, ένας συμπαθητικός γέρον με ευγενική φυσιογνωμία και φωτεινά μάτια, που καρφώνονταν με μία απέραντη τρυφερότητα επάνω στο δεκαπεντάχρονο ξανθό και σγουρόμαλλο χροιάκι του, άρχισε να διηγείται, χρωματίζοντας τα υποβλητικά λόγια του όπου έπρεπε:

«Ελληνισμού και της Χριστιανοσύνης.

Την εποχή αυτή, που ανέλλετο το άστρο του Ρωμανού, οι Βυζαντινοί ποιηταί είχαν χωρισθί εις δύο κατηγορίας, στους Έθνικούς και τους μελωδούς. Στις δύο αυτές παρατάξεις τους είχε τοποθετήσει η έκλογη του μέτρου, το όποιον έχρησιμοποιούσαν. Οι έθνικοί συνέθεταν τα ποιήματά τους στην αρχαία μετρική, που έστηρίζετο στην ποσότητα των συλλαβών, την προσωδία. Από θαυμασμό στην όμορφη και το ύψος των αρχαίων συγγραφέων ήσαν προσκολλημένοι στο τυπικό και το λεξιλόγιο της Αττικής διαλέκτου. Υπήρξαν όμως και άλλοι, που όχι μόνον δεν άφωσώθηκαν τυφλά στα αρχαία μέτρα, αλλά εισήγαγαν νέο μετρικό σύστημα στην ποίηση. Ήσαν οι ριζοσπαστικοί, οι ταλαντούχοι, οι ανακαινισταί. Αυτοί έστηρίζαν το μέτρον των ποιημάτων τους στον αριθμό των συλλαβών. Οι εκκλησιαστικοί, ιδιαίτερος ποιηταί και Θεολόγοι, έστήριξαν τα ποιήματά τους στη μουσική. Στο είδος αυτό των ποιημάτων έδόθη το όνομα ύμνος.

Οι ύμνοι είναι από τα πρωτότυπα και χαρακτηριστικά δημιουργήματα των Βυζαντινών. Κάθε ύμνος αποτελείται από δύο εισαγωγικές στροφές, την κυρία στροφή και τέλος 20 ή 30 άλλες στροφές, όμοιες μορφής. Ο τελευταίος στίχος της κάθε μιάς στροφής λέγεται επωδός, ήταν δε ίδιος και έψάλλετο από όλο μαζί το εκκλησίασμα.

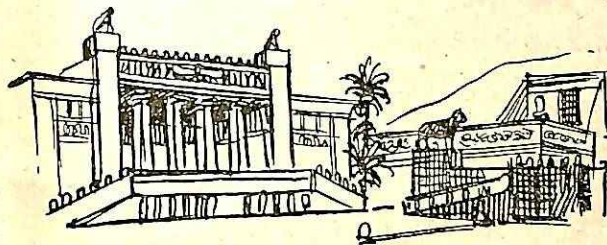
Ο σημαντικότερος εκπρόσωπος της ποιήσεως αυτής ήταν ο Ρωμανός ο Μελωδός, — ήρωας μας — ό οποίος κρίνεται από την παγκόσμια κριτικήν αδοσιτάκτως ως ο μεγαλύτερος εκκλησιαστικός ποιητής όλων των αιώνων. Στα ύπεροχα ποιητικά του δημιουργήματα ο ύμνιπτης Ρωμανός έξυμνει το μεγαλειό του Θεού, τον άφογο βίον με τις ήρωϊκές πράξεις των άγιων και τέλος τα γεγονότα, στα όποια αναφέρονται αί χριστιανικαί έορταί. Θαυμάσια πηγή στις

έμπνευσεις του είναι οι παραβολές. Η διήγησίς του έχει δραματικότητα και έκτυλίσσεται με μεγαλοπρεπείς εικόνες και λαμπρές αντιθέσεις. Είναι πλουσιωτάτη σε μεταφορές, κοσμητικά έπιθέτα και παρομοιώσεις και γοητεύει και συγκινεί με τις μελωδικές πτήσεις και τα θαυμάσια ευρήματά της. Κανένας θρησκευτικός ποιητής στον ροΰν των αίωνων δεν κατάφερε να πλησιάσει τον Ρωμανόν στην δεξιότητα της παρεμβολής δραματικών έπεισοδίων στους ύμνους του. Η φήμη του ήταν τόσο, που είχε πάρει το όνομα «Ο Πίνδαρος της Εκκλησίας». Ποίσεις τόσο θάλλουσα και τόσο συναρπαστική, με τέτοια φωτεινή πυκνότητα και τόσο Πινδαρικό ύψος, δεν εύρίσκεται σε τέτοια ένταση και έκταση πουθενά άλλοι. Μόνον με τον αϊθέριο Μίλτων να μπορεί να συγκριθεί στο σημείον αυτό. Ο Ρωμανός λέγεται ότι έποίησε περί τα 1000 κοντάκια και είναι αναμφισβήτητο, ότι διεμόρφωσε το είδος αυτό σε ασύγκριτο και ανυπέρβλητο βαθμό. Ο Ρωμανός έχει στο ενεργητικό του ότι υπήρξε μύστης και ίχνηλάτης της Έλληνικής Παιδείας σε αξιολόγο βαθμό. Αυτός ο μεγαλοφυής έβραϊός, ο βαθυνούστατος και μεγαλόπνοος χριστιανός, έδανείσθη πολλά από τον άμείραντον κλασσικόν έλληνικόν άνχνικά.

Του πρωτόθρονου αυτού ποιητού του χριστιανικού κόσμου σώζονται σήμερα 85 κοντάκια. Είναι αρκετά για να μάς δείξουν την ποιητική μεγαλοφυΐα του. Πολλοί αποδίδουν σ' αυτόν και τον άκάθιστον ύμνο, έξ αίτίας της δροσερότητος, της άνάλαφρης χάριτος, των μελωδικών πτερυγισμάτων και της θελγούσης κομψότητός του.

«Ωραιότατος είναι ο ύμνος του, ο όποιος αναφέρεται στη δευτέρα παρουσία «Όταν έλθη ο Θεός επί της γης μετά δόξης» και αϊθέριο είναι το Χριστουγεννιάτικο άσμα, που σās έρμήνευσε σήμερα ο καθηγητής σας και που έγινεν άφορμή να σου διηγηθώ αυτά τα λίγα για τον Ρωμανό τον Μελωδό. «Η παρθενοσύνη του υπερούσιον τίκτει και η Γη το σπήλαιον τῷ άπροσίτῳ προσάγει...»

Στη χώρα των αρχαίων πολιτισμών

Η ΑΡΧΑΙΑ ΠΕΡΣΙΑ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Έκπαιδ. Συμβούλου

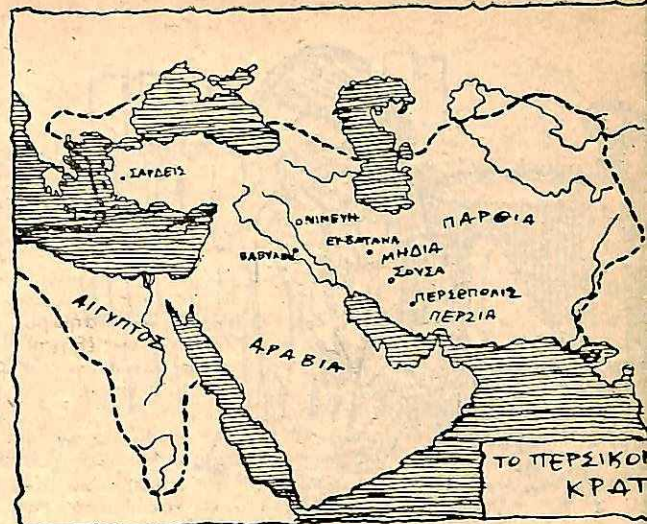
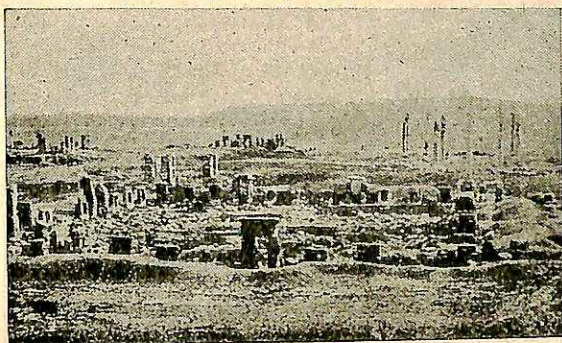
Πρός τα ανατολικά της Μεσοποταμίας, ανάμεσα στην Κασπία θάλασσα, τον Περσικό κόλπο και μέχρι του Ίνδου ποταμού απλώνεται μια μεγάλη όρεινη χώρα η καλύτερα ένα απέραντο όροπέδιο, το όροπέδιο του Ίράν. Η χώρα αυτή απέτελεσε στην αρχαιότητα ένα από τα μεγαλύτερα και ισχυρότερα κράτη, το Κράτος των Περσών.

Κατά την εποχή εκείνη, δηλαδή πριν από 2500 χρόνια, στη χώρα αυτή κατοικούσαν διάφοροι λαοί, οι όποιοι όμως άνηκαν στην ίδια αρχική φυλή. Από τους λαούς αυτούς σπουδαίο ρόλο έπαιξαν στην ιστορία κυρίως δύο: οι Μήδοι και οι Πέρσαι.

Οι Μήδοι στην αρχή είχαν υποταχθεί στους Άσσυριους. Αργότερα όμως επανεστάτησαν και ίδρυσαν δικό τους κράτος, έχοντας με τη σειρά τους τώρα στην ύποταγή τους τους Πέρσας. Αργότερα επανεστάτησαν οι Πέρσαι και έγιναν αυτοί κυρίαρχοι της χώρας, ο δε Πέρσης βασιλιάς, Κύρος, ένωσε τους δύο λαούς, σε ένα Μηδοπερσικό κράτος, αυτό έναντίον του όποιου έπολέμησαν οι Πρόγονοί μας στο Μαραθώνα και τας Θερμοπύλας και τη Σαλαμίνα και τας Πλαταιάς, υπερασπίζοντας την έλευθερία τους και τα ιερά χώματα της πατρίδος μας.

Το περσικό κράτος της αρχαίας εκείνης εποχής ήταν το μεγαλύτερο και πλουσιώτερο, από όλα που υπήρχαν τότε, ιδίως όταν οι Πέρσαι υπέταξαν όλη τη Μ. Ασία, τη Συρία

Τα έρείπια των άνακτόρων της Περσέπολεως. Διακρίνεται η μεγάλη αίθουσα των «Έκατόν Κιόνων», της όποιας δηλαδή τη στέγη έστήριζαν εκατό κολώνες.

και την Αίγυπτο. Για το λόγο αυτό ο βασιλιάς των Περσών έλέγετο «μέγας βασιλεύς».

Η όργάνωσις του κράτους για την εποχή εκείνη ήταν θαυμαστή. Απόλυτος κύριος ήταν ο βασιλιάς και η θέλησί του ήταν νόμος. Αλλά ποτέ δεν έκανε κάτι, που δεν θα ήταν καλό για το λαό του. Μεταχειριζόταν δε κατά τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τους Πέρσας υπηκόους του, αλλά και τους άλλους λαούς, που είχε υποτάξει. Ακόμη και στη λατρεία είχαν απόλυτη έλευθερία και κάθε λαός έλάτρευε τους θεούς, που έπίστευαν και έλάτρευαν οι πρόγονοί του.

Οι Πέρσαι, όπως και όλοι οι αρχαίοι λαοί, ήσαν ειδωλολάτραι. Ανάμεσα όμως στο πλήθος των θεών τους όποιους έλάτρευαν, ένας έθεωρεται ο άνώτερος από όλους, ο Αχούρα - Μάσδα ή Ωρομάσδης, όπως τον έλεγαν οι Έλληνες. Η λατρεία άπεδίδετο κυρίως σ' αυτόν, ενώ οι άλλοι θεοί θεωρούντο κάπως κατώτεροι. Οι Πέρσαι δηλαδή είχαν πλησιάσει περίπου το Μονοθεισμό.

Για να διοικηται καλύτερα το κράτος ήταν χωρισμένο σε είκοσι σατραπείες, γενικές διοικήσεις όπως θα έλεγαν σήμερα — και ο διοικητής κάθε περιοχής έλέγετο σατράπης. Για να επικοινωνή δε γρήγορα ο βασιλιάς με τους σατράπες και τους άλλους υπαλλήλους του είχαν κατασκευασθί μεγάλοι δρόμοι προς όλα τα μεγάλα κέντρα του κράτους.

Θαυμάσια ήταν όργανωμένη και η ταχυδρομική υπηρεσία, την όποιαν έκτελούσαν βασιλικοί άγγελιαφόροι. Οι Πέρσαι είχαν ακόμη κατασκευάσει σπουδαία τεχνικά έργα. Ο αρχαίος ιστορικός Ηρόδοτος μάς όμιλει με θαυμασμό για τις γέφυρες, που είχαν κατασκευάσει οι Πέρσαι. Ακόμη και τη Μεσόγειο θάλασσα είχαν ένώσει με τον Περσικό κόλπο με μια διώρυγα, που κατασκεύασαν από το βόρειο άκρο της Έρυθρας θαλάσσης μέχρι του Νείλου ποταμού. Με τον πλούτο και τη δύναμη,

που είχαν οι βασιλείς των Περσών, έχτισαν λαμπρά μνημεία και ιδίως ανάκτορα. Κάθε βασιλιάς, εκτός από τον πατέρα του, έχτιζε και δικά του. Τα έρείπια των άνακτόρων αυτών, τα όποια άνεκαλύφθησαν με τις άνασκαφές σε διάφορα μέρη, μαρτυρούν άφθαστο πλούτο και μεγαλοπρέπεια.

Τα σπουδαιότερα είχαν χτιστή στην Περσέπολι, τα Σούσα και τα Έκβάτανα, λαμπρότερα δε από όλα έθεωρούντο τα ανάκτορα του Ξέρξη. Πάντως όμως η Περσική τέχνη έπηρεάστηκε πολύ από την τέχνη των Βαβυλωνίων και των Άσσυρίων και των Αιγυπτίων και των Έλλήνων.

Με ιδιαίτερη προσοχή και άυστηρότητα έφρόντιζαν οι Πέρσαι για την άνατροφή των νέων, οι όποιοι έγυμνάζονταν να έχουν γερό σώμα, να άποφύγουν τα ποτά και κάθε κακή πράξι και να σέβωνται τους μεγαλύτερους των και τους νόμους.

Παρ' όλα όμως αυτά οι αρχαίοι Πέρσαι, αν και ήταν ένας πολιτισμένος λαός για την εποχή του, δεν ήμπαρεσαν να φθάσουν την πρόοδο και τον πολιτισμό των αρχαίων Έλλήνων. Γι' αυτό και οι πρόγονοί μας, που τους είχαν γνωρίσει καλά, τους άνόμαζαν βαρβάρους, και όπως μάς διδάσκει η ιστορία, όταν κατέλαβε το κράτος των ο Μ. Αλέξανδρος, έφερε και σ' αυτούς τον Έλληνικό πολιτισμό, που ήταν ο τελειότερος πολιτισμός της αρχαίας εποχής.

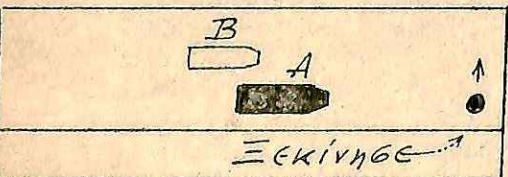
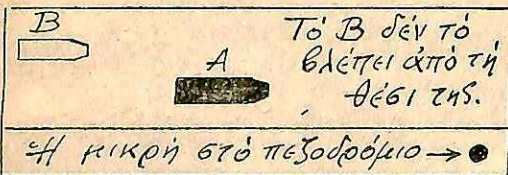
«Να είσαι ένα έργο τέχνης. Κάτι που κρατά τη δική του αξία έστω και αν το παραγνωρίζουν ή το πετούν.

Κάτι που επιβάλλεται με την καθαρότητα της μορφής του και την αλήθεια του βάθους του.

Κάτι που δεν αλλάζει.»

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

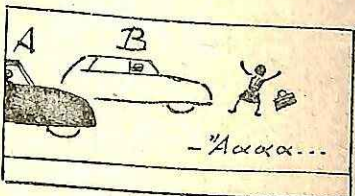
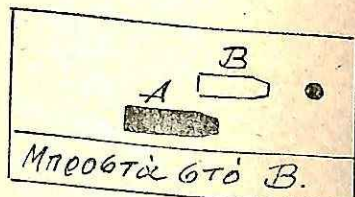
«Άκουσε λοιπόν και τούτο σήμερα, μικρή Βιβή. Ένα άτύχημα που ως τώρα σε πολλούς έχει συμβή.

Βλέπεις το ταξι το Άλφα, που σιγά-σιγά ζυγώνει, και άμέσως συλλογίσαι «ά, για να διαβώ προφταίνω». Και κινās. Άλλα το Βήτα ξάφνου μπρός σου ξεφτυρώνει, που δεν τ'όβλεπες, διότι πίσω άπ' τ' Άλφα ήταν κρυμμένο.

Τότε συ μεμιάς τα χάνεις, πάει να φύγη το μυαλό σου, κι αν άμέσως δεν ξεφύγης, άχ, παιδί μου, άλλοίμονό σου..

Όταν το λοιπόν, Βιβή μου, αυτοκίνητο ζυγώνει, κι αν άκόμα δής πώς πάει σιγανά σαν τη χελώνα, πεζοδρόμιο μήν αλλάζεις. Άπ' τη μιά στιγμή στην άλλη, ενώ συ εκείνο βλέπεις, άλλο μπρός σου ξεπροβάλλει.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΑΓΑΝΙΚΗ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντοῦ τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης

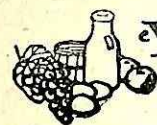
ὅπως σήμερα ἡ ἐφάμιλλος αὐτοθυ-
σία τῶν ὁμοεθνῶν μας Κυπρίων θὰ
φέρῃ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως.

Καὶ αἰσθάνεται ἡ ἀρχοντοπούλα νὰ
ὑψώνεται ἡ ψυχὴ τῆς εἰς τὸν φωτει-
νὸν ἐκείνον κόσμον τῆς μυθικῆς ἀν-
δρείας καὶ νὰ κυκλοφορῇ εἰς τὰς φλέ-
βας τῆς ἡ φλόγα ἀγίας φιλοπατρίας.
Καὶ θησαυρίζει τὰς ἀναμνήσεις καὶ
τὰς συγκρατεῖ ζωηρὰς καὶ τὰς δια-
σφύζει εἰς διηγήματα καὶ ποιήματα,
τῶν ὁποίων θέμα εἶναι δραματικά ἐ-
πεισόδια ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασιν.
Ἀλλὰ τὸ λογοτεχνικὸν τῆς τάλαν-
τον δὲν θὰ θερμάνουν μόνον αἱ ἀνα-
μνήσεις τῶν Ἀγωνιστῶν. Προικι-
σμένη ὄχι ἀπλῶς μὲ πλούσιον συν-
αίσθημα, ἀλλὰ καὶ μὲ θαυμασίον νοῦν
καὶ μὲ ὑψηλὴν ἀντιληπτικὴν ἰκανό-
τητα, θὰ ἐπιδοθῇ ἐνωρὶς εἰς τὴν με-
λέτην καὶ ἡ ὠραιότερα τῆς ἀπασχό-
λησις θὰ εἶναι νὰ διαβάξῃ εἰς τὴν
πατρικὴν βιβλιοθήκην, τὴν μεγά-
λην ἐκείνην καὶ ἱστορικὴν βιβλιοθή-
κην τῶν Αἰνιάνων—ὅπου χιλιάδες
βιβλίων καὶ χειρογράφων ἐπολιορ-
κοῦσαν τὴν ἀκόρεστον φιλομάθειαν
τῆς Ἀγανίκης. Καὶ ἔτσι ἡ ἀβρὰ κόρη
θὰ γίνῃ πράγματι σπουδαία λογία,
πολυμαθής, εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν
νεωτέραν φιλολογίαν καὶ εἰς γενικὰς
γνώσεις, γλωσσολογίας, μὲ λεπτήν
αἴσθησιν τοῦ καλοῦ καὶ παρατηρητι-
κότητα καὶ κρίσιν. Καὶ πλὴν τῶν
ἄλλων πνευματικῶν ἀσχολιῶν τῆς,
θὰ περισώσῃ καὶ τὸ μέγα ἀρχεῖον
τοῦ πατρός τῆς μὲ τὰ πολύτιμα ἔγ-
γραφα, πού ἀφοροῦν κυρίως εἰς
τὴν Φιλικὴν Ἐταιρείαν, τῆς ὁποίας
ἐκεῖνος ὑπῆρξεν ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶ-
τους ἰδρυτὰς.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνεξάντλητον βι-
βλίον τῆς φύσεως δὲν ὑπῆρξε ξέ-
νον πρὸς τὴν Ἀγανίκην. Ἐγνώρι-
ζε νὰ ἐντρυφᾷ εἰς τὰς καλλονὰς καὶ
τὰ μυστήρια τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου,
νὰ τὰ ἐρευνᾷ καὶ νὰ τὰ ἐξυμνῇ μὲ
θαυμασμόν καὶ εὐλάβειαν. Καὶ εἶχε
γνωρίσει καλὰ τὴν ἑλληνικὴν φύσιν
ἰδίως, ὅταν κατὰ τὰς ἐριδας τοῦ 1848
κατεδιώκετο ὁ θεὸς τῆς, ὁ Δημή-
τριος Αἰνιάν, καὶ αὐτὴ τὸν ἀκολου-
θοῦσε εἰς τὰ βουνὰ καὶ εἰς τὰς δυσ-
προσίτους κοιλάδας,—παντοῦ ὅπου
ἐκεῖνος ἐκρύπτετο. Καὶ ἀνοίγει ἔτσι
τὸ πνεῦμα τῆς Ἀγανίκης εἰς τὴν ὠραι-
ότητα καὶ τὰ ἀγνὰ θέλητρα τοῦ
ἀγροτικοῦ βίου καὶ αἱ ἐμπνεύσεις

αὐταὶ θὰ τὴν συνοδεύουν εἰς ὅλην
τὴν ζωὴν.

Καὶ τὸ κοινωνικὸν τῆς ὅμως συναι-
σθημα ἦτο βαθύ, ἀνάλογον μὲ τὸ
ὑψηλὸν τῆς ἡθας, πού ὠφείλετο καὶ
εἰς τὴν ἀγαθὴν φύσιν καὶ εἰς τὴν ἐπι-
μελὴ ἀγωγὴν. Ἀπροσμέτρητος ἦτο
ἡ ἀγάπη τῆς πρὸς τοὺς δυστυχεῖς
καὶ τοὺς πονεμένους. Καὶ ἡ εὐσπλα-
χνία καὶ ἡ εὐγένεια τῆς γενναίας αὐ-
τῆς ψυχῆς δὲν ἐφανερώνετο μόνον εἰς
τὰ διηγήματα καὶ τοὺς στίχους, ἀλ-
λὰ ἐλάμβανε μορφήν ἐνεργόν, διότι
ἤρχετο—ἀφανής—βοηθὸς εἰς τὴν ἀτυ-
χίαν. Ἦτο γυνὴ ἄνθρωπος τοῦ ἐλ-
ληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ὑγιεινὲς τροφές

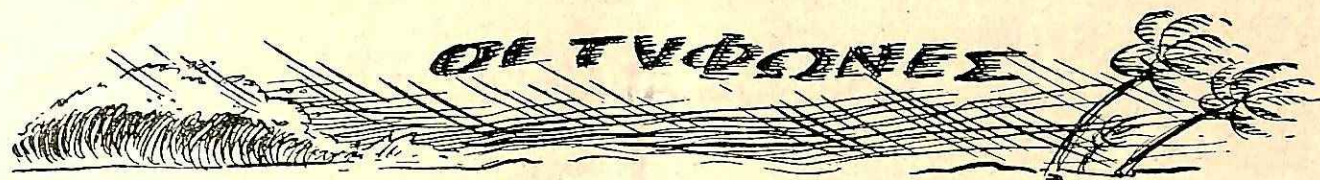
ΜΑΡΟΥΛΙ

Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὠμῶν σαλατικῶν
βρίσκεται τὸ μαρούλι. Περιέχει ἀ-
ρίστης ποιότητος λευκιματοεῖδῃ καὶ
τὰ τέσσαρα εἶδη τῶν βιταμινῶν. Ἐκ-
τός δὲ ἀπὸ τὸν πλοῦτο τοῦ σέ σίδηρο,
εἶναι καὶ τὸ πρῶτο μεταξὺ τῶν πολὺ
λίγων τροφῶν μας, πού περιέχει
ἀρσενικό.

Ὡστε οἱ ἀναιμικοὶ ὠφελοῦνται
περισσότερο τρώγοντες μαρούλια πα-
ρὰ καταπίνοντες καταπότια πίνκ ἢ
ἄλλων εἰδῶν σκευασίες ἀρσενικοσι-
δροῦχες. Νὰ προτιμῶνται ὄχι οἱ
τρυφερὲς καὶ ὠχρὲς καρδιές τῶν
μαρουλιῶν, ἀλλὰ τὰ πράσινα φύλ-
λα. Ὅχι μόνον, γιατί εἶναι πλου-
σιώτερα σέ σίδηρο, ἀλλὰ γιατί αὐτὰ
κυρίως σκλαβώνουν τὶς ἡλιακές ἀ-
κτίνες καὶ μᾶς μεταδίδουν τὴν εὐε-
ρετική τους ἐνέργεια.

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω συστατικῶν
ὑπάρχει στὸ μαρούλι καὶ ἰδίως στὸ
κοτσάνι αὐτοῦ μία οὐσία κατα πραιν-
τική τῶν νεύρων, (τὸ λακτοκάρειον),
τὸ ὁποῖον ἔχει τὶς ἰδιότητες τοῦ ὀπίου,
χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὰ δυσάρεστα του.
Γι' αὐτὸ τὸ μαρούλι εἶναι ἰδιαίτερος
χρήσιμο στοὺς νευρικοὺς. Νὰ τρώγε-
ται κατὰ προτίμησιν φρεσκοκομμένο
καλοπλυμένο, κομμένο στὰ 4, μὲ τὸ
κοτσανάκι του. Ὅταν τὸ κάμνετε σα-
λάτα, νὰ φροντίζετε νὰ μὴ χάνῃ τὴ
φρεσκάδα του μὲ πολλὰ ἀνακατώ-
ματα.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Τροφὴ καὶ ζωὴ» Α. Κασιγγρα)

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, Ὑψηλ. τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν

Τὸν περασμένο Σεπτέμβριο συνε-
τάραξε τὴν παγκόσμιον κοινὴ γνώμη ὁ
τρομερὸς ἐκεῖνος τυφὼν «Αἶντα» ἡ
καλλίτερα «Ιντα», πού ἐνέσκηψε στὴν
Ἰαπωνία. Ἐκτός ἀπὸ τὶς τεράστιες
καταστροφές, πού προεκάλεσε, σκορπίσε
καὶ τὸν θάνατο σὲ μεγάλο ἀριθμὸ ἀν-
θρωπίνων υπάρξεων.

Θὰ ἐνδιέφερε ἀσφαλῶς τοὺς ἀναγνώ-
στας τῆς στήλης αὐτῆς ἡ κατὰ κάποιον
τρόπον σκιαγραφία τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ
μετεωρολογικοῦ φαινομένου.

Μὲ τὸ ὄνομα «Τυφὼν» εἶναι γνωστοὶ
οἱ λεγόμενοι τροπικοὶ κυκλῶνες, οἱ
ὅποιοι συνήθως ἐπικρατοῦν στὴ Σινικὴ
θάλασσα καὶ στὰς ἀκτὰς τῆς Ἰαπωνίας.
Στὴν οὐσία οἱ τυφῶνες δὲν διαφέρουν
ἀπ' τοὺς κυκλῶνες τῆς θαλάσσης τῆς
Βεγγάλης κ.τ.λ. καθὼς καὶ ἀπὸ ἐκείνους,
πού παρατηροῦνται στὰς Δυτικὰς Ἰν-
δίας, τοὺς γνωστοὺς μὲ τὸ ὄνομα «Οὐ-
ραγκάν».

Ἡ ὀνομασία «τυφὼν», τὴν ὁποίαν
χρησιμοποιοῦν ἐπίσης οἱ Ἕλληνες Μετε-
ωρολόγοι γιὰ ν' ἀποδώσουν τὸν πε-
ρισσότερον ἰσχυρὸν ἄνεμον, δυνάμεως 12
κατὰ τὴ διεθνή ἀνεμομετρικὴ κλίμακα,
φαίνεται, ὅτι σχετίζεται μὲ τὰ ὅσα γνω-
ρίζομε ἀπ' τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ Μυ-
θολογία περὶ τυφῶνος ἢ τυφῶνος.
Ἐκτός ἀπὸ τοὺς Θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου
καὶ γενικῶς τὰς θεότητας, στὰς ὁποίας ἡ
Ἑλληνικὴ φαντασία ἀπέδωσε ἀνθρω-
πίνας μορφάς, ὑπῆρξαν καὶ οἱ λεγόμενοι
δαίμονες τῶν ἀνέμων καὶ τῶν καταγιγ-
δων. Ἐνας τέτοιος δαίμων ἦταν καὶ ὁ
τυφῶν ἢ τυφῶν, πού προσωποποι-
οῦσε τὴ σφοδρότητα τῆς θύελλης καὶ
ἐκεραινοβολήθη ἀπὸ τὸν Δία, γιατί προ-
σεπάθησε νὰ διεκδικήσῃ ἀπὸ αὐτὸν τὴ
βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ τυφὼν χα-
ρακτηρίζεται, ὡς ἓνα ἀχαλίνωτο καὶ φο-
βερὸ τέρας, τοῦ ὁποίου ἡ γέννησις ἀπο-
δίδεται στὴν μεταξὺ Ἡρας καὶ Διὸς δι-
χόνοια δηλ. στὰς διαταραχὰς τῆς ἀτμο-
σφαίρας, πού ἐνσκήπτουν τόσο στὴ θά-
λασσα ὅσο καὶ στὴν ξηρὰ.

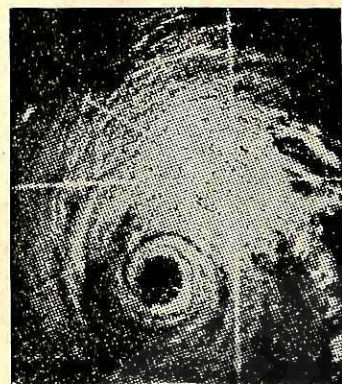
Οἱ τυφῶνες εἶναι ἰσχυρότατες θύελλες
μικρὰς ὁμοῦς ἐκτάσεως, αἱ ὁποῖαι κινοῦνται
κατὰ τὴν ὀρθὴ φορά τῶν δεικτῶν τοῦ ὡ-
ρολογίου, στὸ Βόρειο ἡμισφαίριον καὶ κατὰ
τὴν ἀντίθετο, τὴν ἀνάδρομον, στὸ Νότιον.
Πρόκειται περὶ ἀνεμοστροβίλων μεγί-
στης ἐντάσεως, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὅμως
ἐλλάττουν τὰ ψυχρὰ καὶ θερμὰ μέτωπα.
Εἰς τὸ κέντρον τῶν ἀτμοσφαιρικῶν αὐ-

Μετὰ τὸ πέρασμα τοῦ τυφῶνος.

τῶν διαταράξεων, τὸν ὀφθαλμό, ὅπως τὸν
ὀνομάζουν, οἱ ἀνεμοὶ εἶναι πολὺ ἀσθενεῖς.
Ἀντιθέτως γύρω ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸ ὁ
στροβιλισμὸς τῶν ἀνέμων γίνεται μὲ
ἐξαιρετικῶς μεγάλη ταχύτητα, πού ὑπερ-
βαίνει πολλὰς φορὲς τὰ 250 χιλιόμετρα
τὴν ὥρα. Ἐκτός ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς
αὐτοὺς ἀνέμους, ὁ οὐρανὸς εἶναι νεφο-
σκεπὴς κατὰ τὴ διάρκεια τῶν τυφῶνων,
παρατηροῦνται δὲ καταρρακτώδεις βρο-
χαὶ καὶ ἐπίσης ἰσχυρότατος κυματισμὸς
στὴ θάλασσα.

Οἱ τυφῶνες προκαλοῦν τεράστιες κα-
ταστροφές καὶ ἀναστατώνουν φυσικὰ
τὴν ἡρεμὴ ζωὴ τῶν περιοχῶν, ἀπὸ τὰς
ὁποίας διέρχονται. Κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πον αἱ ἀεροπορικαὶ συγκοινωνίαι δια-
κόπτονται, αἱ σιδηροδρομικαὶ παραλύουν
τελείως καὶ χιλιάδες ταξιδιωτῶν ἀπο-
κλείονται στοὺς σταθμούς. Τὰ αὐτοκί-

Ὁφθαλμὸς τυφῶνος, ὅπως διακρίνεται
σὲ εἰδικὴ συσκευὴ ραντάρ.

νητὰ ἀκίνητοῦν ἢ παρασύρονται στοὺς
πλημμυρισμένους δρόμους, ἀτιμολογὰ ἀ-
νατρέπονται, οἰκοδομαὶ καταρρέουν καὶ
γενικῶς κάθε κίνησις νεκροῦται. Ἀν κοντὰ
σ' αὐτὰ προσθέσῃ κανεῖς καὶ τὰ ἀνθρώπι-
να θύματα, πού ὁ ἀριθμὸς τῶν εἶναι
ἀρκετὰ σημαντικὸς σὲ πολλὰς περιπτώ-
σεις, ἀντιλαμβάνεται τὸ τρομερὸ δρά-
μα τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν, πού
μαστιζοῦνται ἀπ' τοὺς τυφῶνες.

Ἡ πρόγνωσις τῆς ἐνσκήψεως τῶν
τυφῶνων καὶ τοῦ δρόμου, πού θ' ἀκο-
λουθήσουν, δὲν εἶναι σήμερα, μὲ τὴ
χρησιμοποίησιν τοῦ ραντάρ κ.τ.λ., πράγ-
μα ἀκατόρθωτο ἀπὸ τὰ κατὰ τόπους Μετε-
ωρολογικὰ γραφεῖα. Οἱ Μετεωρολό-
γοι μάλιστα τῶν διαφόρων Κρατῶν, γιὰ
νὰ ξεχωρίζουν τὰς θύελλας αὐτὰς τοῦ
ἰδίου ἔτους, τοὺς δίνουν ἰδιαίτερα γιὰ τὸ
Κράτος τῶν γυναικείων ὀνόματα (Ἀφρο-
δίτη, Βέρβα, Λίξα κτλ.) προσέχοντες
τοῦ πρώτου τυφῶνος τὸ ὄνομα νὰ ἀρ-
χίζει ἀπὸ Α, τοῦ δευτέρου ἀπὸ Β κ.ο.κ.
Ἔτσι οἱ τυφῶνες Ἐλένη καὶ Ἰλσα, πού
ἐνέσκηψαν τὸ περασμένο φθινόπωρον στὴν
Ἀμερικὴ, ἔχουν γιὰ τὸ ἔτος 1958 τὴν
ἀντίστοιχὴ σειρά τοῦ 8ου καὶ 9ου,

σύμφωνα φυσικὰ μὲ τὸ Ἀγγλικὸ ἀλφά-
βητο.

Τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας τῶν τυφῶ-
νων, λόγω τῆς μεγάλης σπουδαιότητός
του, ἀπασχόλησε κατὰ καιροὺς τοὺς εἰ-
δικοὺς περὶ τὴν ἐπιστήμην τοῦ καιροῦ καὶ
τοῦ κλίματος. Ἀνεπτύχθησαν ἔτσι κατὰ
τὴν τελευταία 100ετία διάφορες ὑπο-
θέσεις καὶ θεωρίαι, ἡ ἀρχαιότερα ἀπ' τὰς
ὁποίας εἶναι γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα Θερ-
μικὴ Θεωρία. Ἡ θεωρία αὕτη στηρίχθη-
κε κυρίως στὴν ἐμπειρία τῶν παρατηρη-
τῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν προσέξει ὅτι οἱ
τυφῶνες ἀναπτύσσονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον ὑπὲρ τὴν ἐπιφανὴς θαλασσὴν καὶ εἶ-
χαν συμπεράνει ὅτι ὑψηλαὶ θερμοκρασίαι
καὶ μεγάλα ποσότητες ὑγρασίας ἦταν
ἀπαραίτητοι γιὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν
τροπικῶν θυελλῶν. Ἀργότερα, περὶ
τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἀρχὰς
τοῦ αἰῶνος, πού διανοῦμε, ὡς κυρία αἰτία
τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ τυφῶνος θεωρή-
θηκαν τὰ συστήματα τοῦ ἀνέμου, ἐνῶ
ἄλλοι Μετεωρολόγοι προσπάθησαν νὰ
κάμουν συσχετισμὸ τῆς θεωρίας αὐτῆς
μὲ τὴ θερμικὴ θεωρία.

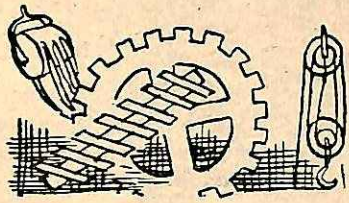
Μετὰ τὸν πρώτον παγκόσμιον πό-
λεμον γιὰ τὴ λύσιν τοῦ προβλήματος
τῶν τροπικῶν θυελλῶν ἔγινε προσπάθεια
νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ θεωρία τῶν πολι-
κῶν μετώπων, κατὰ δὲ τὴ διάρκεια τοῦ
δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἰδρύθηκαν
διάφορα ἱνστιτούτα μὲ ἀποκλειστικὸ
σκοπὸ τὴν ἔρευνα τοῦ τροπικοῦ καιροῦ
ἀπὸ κάθε ἀποψι. Τὸ πρόβλημα τῆς δη-
μιουργίας τῶν τυφῶνων κατέχει φυσικὰ
πρωτεύουσα θέσι στὰς ἐρεῖνας αὐτὰς,
κατὰ τὰς ὁποίας αἱ τροπικαὶ αὐταὶ διατα-
ράξεις εἶναι φαινόμενα, πού σχετίζονται
μὲ τὴν ἀστάθεια τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ
ἐντοπίζονται, στὴ λεγομένη τροπόσφαι-
ρα.

Ὅπως δὴποτε, καὶ ἡ τελευταία αὕτη
λύσις δὲν θεωρεῖται ἀπολύτως ἱκανοποι-
τικὴ, φαίνεται δὲ ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλ-
λοι παράγοντες, πού συντελοῦν στὴ δη-
μιουργία τῶν τυφῶνων, οἱ ὁποῖοι δὲν
εἶναι ἀκόμη γνωστοί.

—«Ἐργάσου νὰ ἀποκτήσης
χρήματα ἀλλὰ χωρὶς τὴν μα-
νίαν νὰ τὰ συσσωρεύσεις ὅλα
εἰς τὸν ἑαυτὸν σου.

—Φρόντισε καὶ νὰ τιμηθῇς,
ἀλλὰ ἐνθυμοῦ ὅτι ἡ ἀληθινὴ τι-
μὴ δὲν ἀποκτᾶται οὔτε ἀπὸ τὸν
πλοῦτον, οὔτε ἀπὸ τὰς ἀρχὰς
καὶ ἐξουσίας, οὔτε ἀπ' αὐτὴν
ἀκόμη τὴν σοφίαν, ἀλλὰ ἀπὸ
τὰ τίμια καὶ κοινωνικὰ ἔργα».

ΑΔ. ΚΟΡΑΗ «Χρυσὰ Ἐπη»

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ Ο ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Όλοι ξέρομε πόσο μεγάλη σημασία έχει να γνωρίζουμε την κατάσταση, που επικρατεί εις τα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας και είναι γνωστά αι προσπάθειαι, που έχουν καταβάλει οι επιστήμονες να ανέλθουν με αερόστατα μέχρι του ανωτέρου δυνατού ύψους για να καταμετρήσουν την θερμοκρασίαν, την πυκνότητα, την ηλεκτρικὴν κατάστασιν και τούς άλλους όρους, που επικρατούν εις τα διάφορα ὑπέργεια στρώματα, την ατμόσφαιραν, στρατόσφαιραν, τροπόσφαιραν, ιονόσφαιραν. Αι πληροφορίες, που έχουν συλλεγῆ διὰ τῆς ἐξαπολύσεως τῶν αεροστάτων, έχουν παράσχει ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ λειτουργία ὁμως τῶν αεροστάτων, διὰ τῶν ὁποίων συλλέγονται αἱ πολὺτιμοι πληροφορίες, στηρίζεται εἰς μίαν ἀρχὴν τῆς Φυσικῆς, ἡ ὁποία ἀνεκαλύφθη εἰς παλαιούς χρόνους ὑπὸ τοῦ Ἑλληνος σοφοῦ Ἀρχιμήδους, τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἀρχιμήδους διὰ τὰ ἀέρια. ἡ ὁποία εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν γνωστὴν ἀρχὴν τοῦ Ἀρχιμήδους διὰ τὰ ὑγρά, κατὰ τὴν ὁποίαν πᾶν σῶμα ἐμβαπτιζόμενον ἐντὸς ὑγροῦ τινος χάνει τόσον ἀπὸ τὸ βάρος του, ὅσον εἶναι τὸ βάρος τοῦ ἐκτοπιζομένου ὑγροῦ.

Ὁ ἴδιος Ἀρχιμήδης, ὁ σοφὸς μηχανικὸς τῆς ἀρχαιότητος, ὁ ὁποῖος εἶχε γεννηθῆ εἰς τὰς Συρακούσας τὸ 287 π. Χ. καὶ εἶχε σπουδάσει εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, εἶναι ὁ πατὴρ καὶ μῆς ἄλλης ἐπιστήμης τῆς βλητικῆς, ἡ ὁποία διδάσκει τοὺς ὑπολογισμοὺς διὰ νὰ ριπῶμεν βαρὲς ἀντικείμενα εἰς μεγάλην ἀπόστασιν. Οὗτος εἶχεν ἐπινοήσῃ βλητικὰς μηχανάς, διὰ τῶν ὁποίων ἐξετόξευε μεγάλους λίθους ἐναντίον τῶν πλοίων τῶν Ῥωμαίων, οἱ ὁποῖοι ἐπολιόρκουν τὸ 215 π.Χ. τὴν πατρίδα του, τὰς Συρακούσας, καὶ τὰ ἐβύθιζε. Ὁ Ἀρχιμήδης διὰ τῶν βλητικῶν αὐτοῦ μηχανῶν εἶχε γίνῃ τὸ φόβητρον καὶ ὁ τρόμος τῶν Ῥωμαίων ναυτικῶν. Οὗτοι γὰρ νὰ ἀποφύγουν τὰς βλητικὰς μηχανὰς τοῦ Ἀρχιμήδους εἶχον πλησιάσει πολὺ πρὸς τὰ τεῖχη τῶν Συρακυσῶν καὶ ἐκεῖθεν διενήργουν συχνὰς ἐπιθέσεις διὰ νὰ κυριεύσουν τὴν πόλιν. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν τοὺς ἄφηνεν ἡσύχους ὁ Ἀρχιμήδης. Δι' ἄλλων μηχανῶν ἐλάμβανε δι' ἀγκίστρον τὰ παρὰ τὰ τεῖχη

Ὁ Ἀρχιμήδης ἔκαψε τὰ πλοῖα τῶν Ῥωμαίων.

πλοῖα, τὰ ἐσθίωνε ἀρκετὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄφηνε κατόπιν νὰ πέσουν ἀποτόμως εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου ἐβυθίζοντο. Περιφημος εἶχε καταστή ἀκόμη ἡ πυρπόλησις τῶν πλοίων τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμήδους, ὁ ὁποῖος κατῴρωνε διὰ συνδυασμοῦ κατόπτρων καὶ φακῶν νὰ συγκεντρῶνῃ τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου καὶ διὰ αὐτῶν νὰ καίῃ τὰ πλοῖα τῶν Ῥωμαίων.

Αἱ ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις τοῦ Ἀρχιμήδους εἰς τὸν τομέα τῆς Φυσικῆς καὶ τῆς Μηχανικῆς εἶναι ἀπείροι καὶ σημαντικαὶ καὶ εἰς αὐτὰς στηρίζονται αἱ μεταγενέστεραι τεχνικαὶ πρόοδοι. Μεγίστην σημασίαν ἔχουν αἱ μελέται τοῦ Ἀρχιμήδους εἰς τοὺς μοχλοὺς, εἰς τοὺς ὁποῖους στηρίζονται οἱ τροχοὶ καὶ οἱ συνδυασμοὶ τῶν, που ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς τὰς πάσης φύσεως μηχανάς.

Μία τῶν ἀξιολογωτάτων ἐφαρμογῶν τῶν μοχλῶν, που ἐπενόησεν ὁ Ἀρχιμήδης, εἶναι ἓνα σύστημα ὀδοντωτῶν τροχῶν, τὸ ταξίμετρον, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶχε τόσον εὐρείαν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον στηρίζονται οἱ μηχανισμοὶ τῶν ὥρολογίων. Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐπινόησιν τοῦ συστήματος τούτου ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀρχιμήδη ἡ ἀνάγκη τῆς εὐχερὸς μετρήσεως τῶν ἀποστάσεων. Οἱ ἀρχαῖοι, ὅταν ἤθελον νὰ ὑπολογίσουν τὸ μήκος τῆς διαδρομῆς, τὴν ὁποίαν διήννε μία ἀμαξα, ἐτοποθέτουσαν ἐπ' αὐτῆς μίαν συσκευὴν, δηλαδὴ ἓνα κύλινδρον, μίαν μεγάλην κουβαρίστραν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον περιτυλίξει νῆμα γνωστοῦ μήκους. Τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τοῦ νήματος τὸ συνέδενον στερεῶς πρὸς τὸν ἀξονα ἐνὸς τῶν τροχῶν τῆς ἀμάξης, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο στερεῶς τοποθετημένος ὁ κύλινδρος δυνάμενος νὰ στρέφεται περὶ τὸν ἀξονά του. Ὅταν ἡ ἀμαξα ἐκινεῖτο τὸ νῆμα ἐξετυλίσσετο ἀπὸ τὸν κύλινδρον καὶ ἐτυλίσσετο εἰς τὸν ἀξονα τοῦ τροχοῦ. Ἐὰν δολόκληρον τὸ νῆμα ἐτυλίσσετο εἰς τὸν ἀξονα τοῦ τροχοῦ, ἐγνώριζον πόσην ἀπόστασιν εἶχε διανύσει ἡ ἀμαξα. Ἐπὶ χιλιάδας ἔτη, ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ τροχοῦ μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀρχιμήδους, ἡ καταμέτρησις τῶν ὑπὸ μῆος ἀμάξης διανυμένων ἀποστάσεων ἐγίνετο διὰ νήματος, κατὰ τὸν ἀνωτέρω περιγραφέντα τρόπον. Ὁ Ἀρχιμήδης ἐπενόησε ἀπλοῦν σύστημα μοχλῶν, ἀποτελούμενον ἐξ ὀδοντωτῶν τροχῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐγίνετο ἡ μέτρησις τῶν ἀποστάσεων, χωρὶς νὰ χρειάζεται πλέον τὸ νῆμα. Τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ Ἀρχιμήδους διὰ τὴν μέτρησιν τῶν ἀποστάσεων, τῶν διανυμένων ὑπὸ κινήτου τινος, χρησιμοποιεῖται σήμερον παντοῦ: εἰς τὰ αὐτοκίνητα, σιδηροδρόμους, ατμόπλοια, αεροπλάνα, ὑποβρύχια, πυραύλους, τοὺς μετρητὰς τοῦ ὕδατος κ.λ.π. (τὸ λεγόμενον ταξίμετρον). Περιγραφὴν τοῦ συστήματος τούτου, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο εἰς τὴν παλαιὰν ἐποχὴν ὀδομέτρον, διέσωσεν εἰς ἡμᾶς ὁ σπουδαῖος Ἕλλην μηχανικὸς, ὁ Ἡρῶν ὁ Ἀλεξανδρεὺς (καταγόμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας). Ἡ ἀπλότης τῆς κατασκευῆς τοῦ ταξι-

μέτρου, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον πολὺ ἐμπρητικόν, εἶχε προκαλέσει τὸν γενικὸν θαυμασμόν. Ὅλα τὰ αὐτοκίνητα ταξί, εἶναι, φυσικὰ, ἐφωδιασμένα μὲ τὸ ταξίμετρον τοῦ Ἀρχιμήδους, τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν στιγμὴν δεικνύει τὴν ἀπόστασιν, τὴν ὁποίαν ἔχει διανύσει τὸ ταξί.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πῶς θ' ἀποκτήσετε φυτὰ γιὰ τὸ Σχολικὸ κήπο.

Ὅταν θέλετε ν' ἀποκτήσετε φυτὰ γιὰ τὸ σχολικὸ σας κήπο, π.χ. βασιλικούς, βερβένες κλπ ἀντὶ νὰ φτιάξετε σπορεῖο μέσα στὸν κήπο, πού εἶναι προβληματικὸ τὸ φύτευμα ἀπὸ τὸ κρῦο, παίρνετε μιὰ πλατύστομη γλάστρα μεγάλη καὶ κόμπετε τὸ ἐξῆς μῖγμα. Μισὸ χῶμα καὶ μισὸ κοπριά χωνεμένη, καλύτερα αἰγοπροβάτων. Τοποθετεῖτε στὸν πάτο τῆς γλάστρας ἓνα κεραμιδιὰ καμπυλωτό, γιὰ νὰ ξεφεύγῃ τὸ νερὸ τοῦ ποτισματος, ρίχνετε μέσα τὸ κοπρόχωμα καὶ πατάτε μὲ τὴν παλάμη τοῦ χεριοῦ σας γιὰ νὰ ἱσοπεδωθῇ. Κατόπιν παίρνετε τοὺς σπόρους, τοὺς σπέρνετε σκορπιστά, τοὺς σκεπάζετε ἐλαφρὰ ἀπὸ τὸ ἴδιο χῶμα καὶ ποτίζετε. Τὴ γλάστρα, ἂν εἶναι κρῦο, τὴν σκεπάζετε μὲ ἓνα τζάμι καὶ τὴν τοποθετεῖτε σὲ μέρος ὑψηλόν. Θὰ περιμένετε νὰ φυτρώσουν πρῶτα καὶ κατόπιν θὰ ποτίσετε πάλιν. Ὅταν τὰ φυτὰ ψηλώσουν ὥς δύο πόντους ποτίζετε πάλιν, μέχρις ὅτου μεγαλώσουν. Ἀφαιρεῖτε τὰ ἀγριόχορτα καὶ ὅταν ὑπάρχῃ λιανὰ βγάξετε τὴ γλάστρα στὸν ἥλιο ἐπὶ μίαν ὥρα. Θὰ δημιουργήσετε ἔτσι φυτὰ πολὺ ζωηρὰ καὶ γερά.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΑΝΘΙΣΣΕΣ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Ἀνθισσεσ ἀμυγδαλιὰ κι ἀπὸ τ' ἄνθη σου σταλιά ἢ δροσοῦλα στάζει.

Φόρεσε κάθε κλαρὶ ἄνθινη στολὴ λαμπρὴ πρόσχαρο φαντάζει.

Σαφνιασμένο τὸ πουλὶ στέκεται καὶ σοῦ μιλεῖ, τὴ χαρὰ του ἐκφράζει.

Πρώτη πάντα μυγδαλιὰ μ' ἄνθη, μὲ μοσχοβολιὰ πρώτῃ θὰ μηνύσης:

Ἀνοιξη θὰ μᾶς ἐροθῇ κι ἡ ζωὴ θ' ἀναστηθῇ, ἂς γιορτάσῃ ἡ κτίσις!

Ἐτρεχε σὰν ἀστραπὴ.

[4]

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

(Ἀπὸ τὸ δμῶνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

Σελίδα 40 512

Τὸ μέρος τὸ κατάλληλο γιὰ ν' ἀγκυροβολήσῃ τὸ τροχόσπιτο—κατὰ τὴν ἐκφρασί πάντα τοῦ κυρίου θιασάρχῃ—σὲ λίγο βρέθηκε, κ' ἔτσι ἡ ἀγαπητὴ μας οἰκογένεια δὲν ἄργησε, κουρασμένη ὅπως ἦταν, νὰ παραδοθῇ σ' ἓνα βαθύτατο ὕπνο, ἐνῶ μερικά μέτρα πρὸ πέρα, στὴ βάσι ἐνὸς βράχου, κοιμήθηκαν τὰ πέντε ἄλογα μαζί μὲ τοὺς δυὸ ὀδηγούς.

Τὸ πρῶτ' ὅμως περίμενε τοὺς Κασκαμπέλ ἓνα πολὺ δυσάρεστο νέο. Οἱ δυὸ ἀγγλοῖνδιάνοι καθὼς καὶ τὰ τρία νέα ἄλογα εἶχαν ἐξαφανιστῇ. Ἀνέβηκαν σ' ἓνα ὕψωμα—τάκι μήπως τοὺς δοῦν, φώναξαν, ξαναφώναξαν, ἀλλὰ τίποτα.

—Αὐτοὶ κάτι μᾶς πῆραν, μούγγρισε ὁ κ. Καῖσαρ. Δὲν ἐξηγεῖται ἀλλιῶς.

Καὶ γρήγορος σὰν ἀστραπὴ ἔτρεξε στὸ τροχόσπιτο, μπῆκε ἡ μάλλον ὤρμησε μέσα, καὶ σὲ λίγο βγῆκε φωνάζοντας:

—Μᾶς ἔκλεψαν, μᾶς ἔκλεψαν...

—Τί; Ἐκανε κατακίτρινη ἡ κυρία Κορνηλία. Λέγε λοιπόν.

—Τὴ... τὴ... τὴν... κασέλα μας. Τὴν κασέλα μ' ὅλα μας τὰ λεπτὰ οἱ κακοῦργοι...

Ὅλοι ἔμειναν μ' ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια τους, μόλις ἄκουσαν τὸ τρομερὸ ἄγγελμα.

—Χθὲς τὸ βράδυ, εἶπε ὁ Γιάννης, ἐνῶ ἐμεῖς κουβαλοῦσαμε τὰ πράγματα ἀπὸ κεῖ πάνω, αὐτοὶ εἶχαν μείνει μόνοι τους μὲ τὸ ἀμάξι στὴ βάσι τῆς κατηφορίας. Ἐκεῖνη τὴν ὥρα θὰ τὴν πῆραν ἀπὸ μέσα.

—Μὰ βέβαια. Κι ὅπως ἦταν σκοτεινὰ ποῦ νὰ τοὺς δοῦμε... ἀποκρίθηκε ὁ πατέρας.

Ἀλλὰ βλέποντας ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ πῶς ἡ Κορνηλία τοῦ κόντευε νὰ λιποθυμήσῃ, ἔτρεξε κοντὰ τῆς καὶ χτυπώντας τὴν ἐλαφρὰ στὴν πλάτη τῆς εἶπε:

—Ἐννοια σου, γυναικούλα μου, ἔννοια σου κι ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος. Ἐμεῖς νὰ ἔχουμε

Χλιμίντρισαν κατευχαριστημένα.

τὴν ὑγεία μας. Κι ἄμα τὴν ἔχουμε, τὰ λεπτὰ μπορούμε νὰ τὰ ξανακάνουμε.

—Καλὰ λές, Καισαράκο μου, ἀπάντησε ἀναθαρρεύνοντας ἡ κυρία Κορνηλία. Τὰ λεπτὰ ξαναγίνονται.

—Ναί, ναί, εἶπαν τώρα μ' ἓνα στόμα καὶ τὰ παιδιά.

—Νά, τὸ λένε καὶ τὰ παιδιά μας, φώναξε ἐνθουσιασμένος ὁ θιασάρχης. Ἐμπρός, παιδιά. Ὅλοι ἀπὸ δυὸ τοῦμπε. Χώπ.

Καὶ μὲ τὸ χῶπ ἔκαναν ὅλα μὲ τὴ σειρά ἀπὸ δυὸ τοῦμπε καὶ στὸ τέλος φυσικὰ κι ὁ Λέλεκος, ποῦ ἡ μύτη τοῦ καυμένου ἀπὸ τὴν πολλὴ συγκίνησι εἶχε γίνῃ καταπράσινη!

Ἐννοεῖται ὅτι τὴν εὐθυμὴ αὐτὴ γυμναστικὴ ἐπίδειξι δὲν παρέλειψαν νὰ συνοδεύσουν μὲ γαυγίσματα χαρᾶς ὁ Βάγκραμ κι ἡ Μαρέγκο καὶ μὲ θριαμβευτικὰ χλιμιντρίσματα ὁ μπάρμπα-Βερμούτ καὶ ὁ γερο-Μονομάχος. Ὅσο γιὰ τὸν Τζῶν-Μπούλ καὶ τὸν Ρήτορα, ἐκδήλωσαν μὲ τὸσους τρόπους τὴ χαρὰ τους, ποῦ, ἂν θέλαμε νὰ τοὺς ἐκθέσωμε, δὲ θάφταναν οὔτε τρεῖς σελίδες.

Ἀλλ' ἂς γυρίσωμε στὴς τοῦμπες τῶν παιδιῶν, ποῦ ἀποδείχτηκαν πραγματικὰ θαυματουργές. Μόλις τελείωσαν, σβύστηκε ἡ θλι-

ψι ἀπὸ τὰ πρόσωπα ὅλων, τὰ μάτια Μᾶς ἔκλεψαν, μᾶς ἔκλεψαν. ἔπαψαν νὰ στέκουν ὀρθάνοιχτα, καὶ ὅλα τέλος πάντων ξαναῆρθαν στὴ θέσι τους.

Ἀμ' ἤξερε καλὰ τὸ κλειδί ὁ κύριος Καῖσαρ. Ἐτσι θ' ἄφηνε καὶ τὴ γυναικα του καὶ τὰ παιδιά μέσ' στὴν ἀπελπισία; Κ' ἔπειτα μ' αὐτὸ τὸ κόλπο, ἐδῶ ποῦ τα λέμε, παρηγορήθηκε κι ὁ ἴδιος, γιὰ τὴν πρώτη στιγμὴ κόντευε νὰ χάσῃ τὸ λογικὸ του μὲ τὸ κεραυνοβόλο αὐτὸ ἀτύχημα.

Ἐτσι, ὅλη ἡ οἰκογένεια, ξαναπαίροντας τώρα τὸν συνηθισμένον χαρούμενο ρυθμὸ τῆς, προγευμάτισε μὲ με-

γάλη ὄρεξι.

Κάποια στιγμὴ, ἐνῶ ἡ Κυρία Κορνηλία μοίραζε ἓνα σαλτσίστο, εἶπε στὸν ἄντρα τῆς:

—Ξέρεις κάτι, Καισαράκο μου; Πρέπει νὰ εἰδοποιήσωμε γιὰ τὴν κλοπὴ τῶρα ἀμέσως τὴν ἀστυνομία.

—Ναί, βέβαια, εἶπε ὁ Καισαράκος. Ἀκουσε, Λέλεκα. Πετάξου μιὰ στιγμὴ στὴν πλατεῖα, καὶ μόλις δῆς κανένα ἀστυφύλακα φέρτ' τον ἐδῶ.

—Ἀμέσως. Ποῦ εἶν' ἡ Πλατεῖα; ἔκανε ὁ Λέλεκος κ' ἔρριξε μιὰν ἐρευνητικὴ ματιὰ ἀπ' τὸ παράθυρο.

Κ' ἐνῶ ὅλοι ξεκαρδίζονταν, ὁ Καισαράκος τοῦ φωνάζει:

—Τί κάνεις, καλέ... Τὸ πιστεύεις; Ὑπάρχουν πλατεῖες κι ἀστυφύλακες ἀπάνω στὰ βουνά;

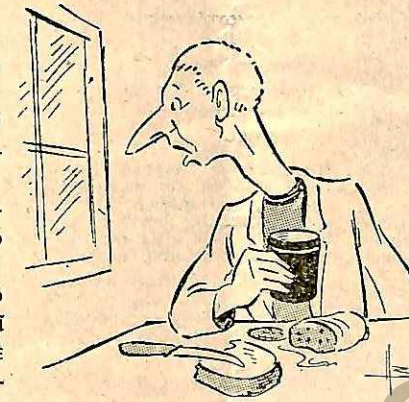
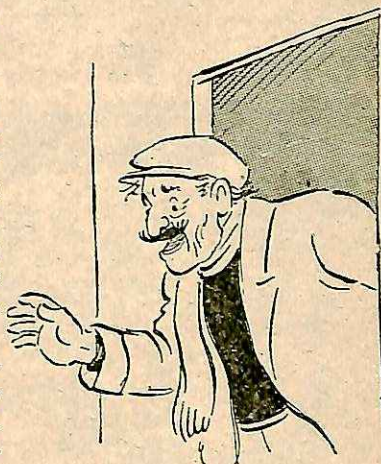
Καὶ γυρίζοντας στὴ γυναικα του:

—Τὴν κλοπὴ θὰ τὴν καταγγεῖλωμε σὸ πρῶτο χωριὸ ποῦ θὰ πάμε, ἀλλὰ...οἱ ὀδοί μας τώρα

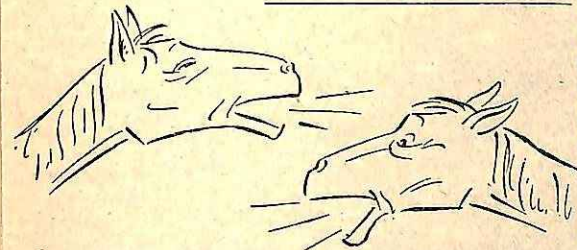
θάρουν κάνει φτερά.

Τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη στὶς ἔρημες αὐτὲς μεριές, χω-

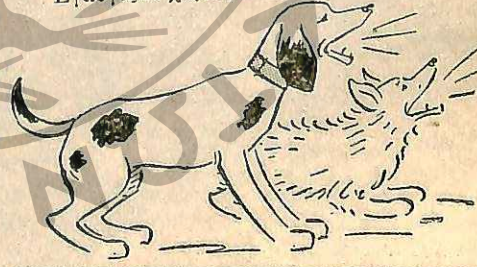
(Συνέχεια εἰς σελ. 14)

Ποῦ εἶναι ἡ πλατεῖα;

Τὴν ὑγεία μας νὰ-
χαρῆ καί...

← Χαρούμενοι οι Έρυθροσταυρίται του Λυκείου «Ελληνισμός» Πειραιώς ξεκινούν για να επισκεφθούν και ψυχαγωγήσουν τα άρρωστα παιδιά του Νοσ. Ε.Ε.Σ. Βούλας.
Full of joy the Juniors of private School «Ellinismos» Piraeus start to visit and recreate the patients at the Childrens' G.R.C. hospital in Voula.

← Ε.Ε.Ν. Έμπορ. Σχολής Θηλέων 'Αθηνών εις το ορφανοτροφείον Βουλιγαμένης
Juniors of Commercial School for girls Athens at the Orphanage in Vouliagmeni.

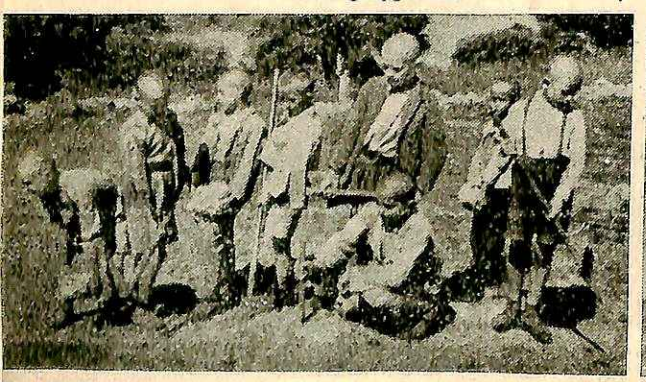

← Ε.Ε.Ν. Πειραματικού Σχολείου Παν. 'Αθηνών φέρουν δώρα διά τα πτωχά παιδιά της υπαίθρου.
Juniors of Experimental School of Athens University with gifts for the poor pupils of the country schools.

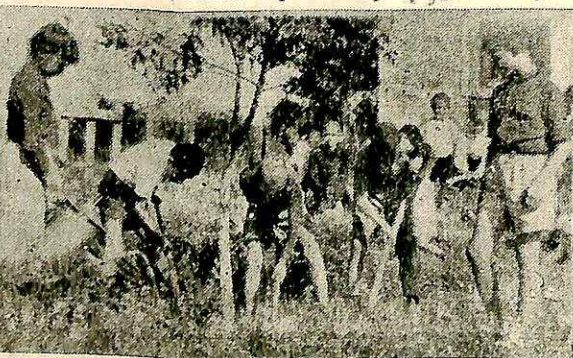

↑ Ε.Ε.Ν. Β' Δημ. Σχολ. 'Αγ. 'Αθανασίου Δράμας περιποιούνται τόν σχολικόν κήπον.
Juniors of 2nd Elem. School St. Athanasius Drama looking after their school garden.

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καλυβίων Μεγ/λεως Ισοπεδώνουν τόν προαύλιον του σχολείου.
Juniors of Elem. School Kalyvia levelling their playground

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ασπρονερίου Καστορίας φυτεύουν δένδρα
Juniors of Elem. School Aspronerion planting trees.

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Περιστερίου Δράμας καθαρίζουν τόν προαύλιον του σχολείου
Juniors of Elem. School Peristeria, Drama cleaning their playground.

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Παρασκευής Πέτρας Ζαγορίου καθαρίζουν έκτασιν διά σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School St. Paraskevi, Epirus preparing the ground for their school garden.

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Βορτοπιάς-Φιλιατών Ισοπεδώνουν τόν χώρον διά τήν ανέγερσιν του νέου διδακτηρίου.
Juniors of Elem. School Vortopia, Epirus helping in the reconstruction of their school.

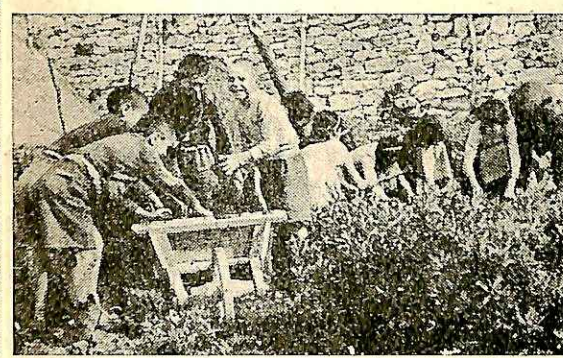
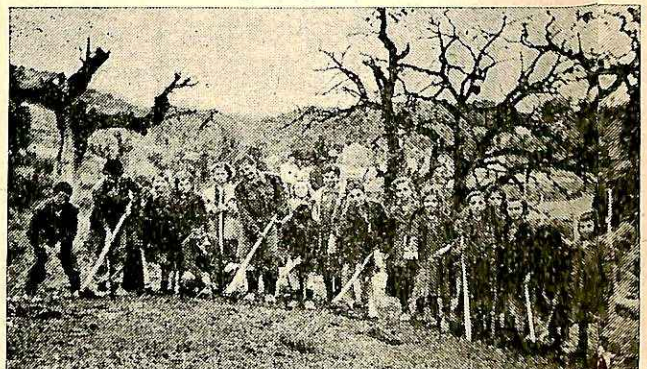
↓ Ε.Ε.Ν. μαθ. 12ου Δημ. Σχολ. 'Α' Περ. Θεσ/νίκης με δώρα διά τούς πτωχούς συμμαθητάς των.
Juniors of 12th Elem. School 1st district Salonica with gifts for the poor.

↑ 'Από τήν συγκέντρωσιν τών Γυμνασιάρχων τής Δ'. 'Εκπ. Περιφ. (Πειραιώς), καθ' ην ἀντλήθησαν ἀπόψεις διά τήν ἀποδοτικτέραν ὀργάνωσιν τών ὁμάδων Ε.Ε.Ν. εις τὰ Σχολεία τής περιφέρειας. Εἰς τήν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν πρός τὰ δεξιὰ οἱ κ.κ. Β. Λάπας, Δ. Παπαδόπουλος, Γ. Καπερώνης, Α. Καρανικόλας, Ι. Παπαγεωργίου, Κ. Τζαμαλούκας, Θ. Φιλίππας, Γ. Χακκαντάς, Ι. Ξηροτύρης, Δ. Φιλάρετος, Μ. 'Αλικάκος, Κ. Δούμουρας καί Κ. Ρηγόπουλος. Εἰς τὸ μέσον τῆς α' σειρᾶς ὁ Γεν. 'Επιθεωρητής κ. Θ. Παπακωνσταντίνου καί ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος.
From the meeting of the high school directors of Piraeus during which views were exchanged on a more fruitful J.R.C. program at the schools of the district. In the photo the high School directors Messrs. Lapas, Papadopoulos, Kaperonis, Karanikolas, Papageorgiou, Tjamaloukas, Philipatos, Harmantas, Xirotiris, Philaretos, Alikakos, Thounouras and Rhigopoulos. In the middle of the first row the General school Inspector Mr. Th. Papaconstantinou and the gen. Secretary, J.R.C. Mr. Chr. Papadopoulos.

↑ 'Από τήν διανομήν εἰδῶν ἱματισμοῦ (δωρεά Ε.Ε.Σ.) ὑπὸ τῆς Συμβούλου τῆς 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. 'Αλ. Κύρου (μέσον τελευταία σειρᾶ) εἰς τὰ παιδιά τοῦ ὀρφανοτροφείου Ζακύνθου
From the distribution of garments by the Advisor G.J.R.C. Mrs. A. Kyrou to the children of the Orphanage in Zante

↑ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανθλίου, Α' Περ. Μαγνησίας περιποιούνται τόν σχολ. κήπον
Juniors of Elem. School Andion 1st District Magnisia looking after their school garden.

→ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Συμυρτούλας, Πρεβέζης ἐργάζονται διά τήν ἀναδάσωσιν.
Juniors of Elem. School Smyrloula, Epirus working for the reafforestation.

→ Ε.Ε.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Καρδαμύλων, Χίου ἐτοιμάζουν δώρα δι' ἀπόρους μαθητάς τοῦ Σχολ. Τριλοφίας Βερροίας
Juniors of 1st Elem. School Kardamyla Chios packing gifts for poor pupils of the Elem. School Trilophia, Macedonia

→ Ε.Ε.Ν. Α' Γυμν. Θηλέων Πατρῶν με δώρα διά τὸ Πτωχοκομεῖον τῆς πόλεως
Juniors of 1st High School for girls Patras with gifts for the Poorhouse of their town

→ Ε.Ε.Ν. Β' Δημ. Σχολ. 'Εδέσσης με δώρα διά τὰς φιλανθρωπικά ἰδρύματα καί τὰς φυλακάς τῆς πόλεως.
Juniors of 2nd Elem. School E-dessa with gifts for welfare institutions and the prisons of the town.

Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα

ΑΡΓΟΣ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Από τις Αθήνες το ταξίδι στο Άργος γίνεται με το τρένο της Πελοποννήσου, ή με τα συνηθισμένα αυτοκίνητα της καθημερινής συγκοινωνίας. Η όλη διαδρομή είναι συνολικά 137 χιλιόμετρα. Περνούμε πρώτα από την Κόρινθο. Ύστερα κατηφορίζουμε προς Νότον, διασχίζουμε τα περίφημα στενά των Δερβενακίων (Άγιος Σώστης), όπου ο Γέρος του Μοριά με το Νικηταρά και τους άλλους Έλληνες ήρωες εξολόθρευσαν τη στρατιά του Δράμαλη τον Ιούλιο του 1822, αφήνουμε αριστερά μας τις Μυκήνες και φθάνουμε τέλος εις το Άργος.

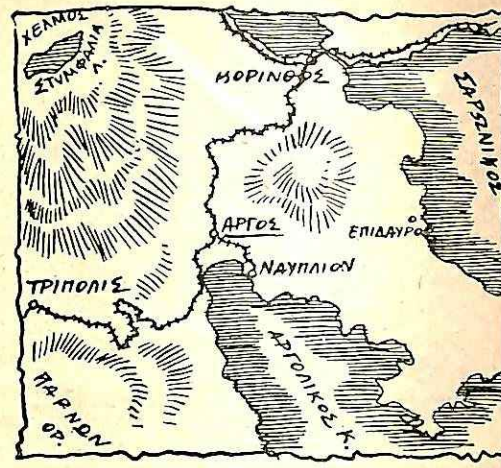
Το Άργος βρίσκεται στο κέντρον της Αργολικής πεδιάδος, που είναι μία από τις πιο εύφορες όλης της Ελλάδος. Η πόλις είναι πανάρχαια και το όνομά της σημαίνει «πεδιάς» κατά την παλαιά πελασγική γλώσσα, όπως λέν οι ιστορικοί. Το όνομα Άργος άπαντα και σ' άλλα μέρη της Ελληνικής γης, αλλά η πόλις του Πελοποννησιακού Άργους έχει ιστορία μοναδική.

Είναι αρχαιότερα και από τις Μυκήνες και από την Κόρινθο, αφού οι βασιλείς του Άργους ίδρυσαν τις δύο αυτές πανάρχαιες πόλεις. Η ίδρυσις του Άργους ανάγεται εις τον Φωρωνέα, τον μυθικόν του βασιλέα και υιόν του Ίνάχου, του οποίου το όνομα φέρει ο δμώνυμος του Αργολικού πεδίου ποταμός. Με τον μυθικόν αυτόν βασιλέα, ο οποίος ίδρυσε και την Ακρόπολιν του Άργους Λάρισαν, συνδέονται παλαιότερες παραδόσεις της Ελληνικής μυθολογίας. Άλλοι θρύλοι και μυθολογικές παραδόσεις φέρουν τον Δαναόν ως αρχικόν οικιστήν του Άργους και

συνδέουν την περιοχή με ένδοξα κατορθώματα ήρώων της πόλεως, όπως την εκστρατεία των επτά επί Θήβας, τον Τρωϊκόν πόλεμον, την κάθοδον των Ηρακλειδών και την εξάρτησι του Άργους από τον Τήμενον και τους απογόνους του, επί των οποίων έλαβε μεγάλη ακμή.

Κατά τους κλασσικούς χρόνους το Άργος ήταν μία από τις κυριότερες πόλεις της αρχαίας Ελλάδος, σπουδαιότατο κέντρο τέχνης γλυπτικής και χαλκουργικής με τον Πολύκλειτον και άλλους μεγάλους καλλιτέχνες, αλλά και κέντρο μεγάλων ιστορικών γεγονότων, τα οποία συνετάραξαν την Ελλάδα, και ανέδειξαν το Άργος μία από τις πιο ένδοξες πόλεις του Δωρικού κόσμου της Πελοποννήσου με την ήρωϊκήν ποιήτριαν Τελέσιλλαν, ή οποία δεν έδισασε να αντιμετωπίση τους Σπαρτιάτες και να σώση το Άργος σε μία από τις πιο δύσκολες στιγμές, (510 π.Χ.). Κέντρον θρησκευτικής λατρείας και ακμής με θέατρα, αγωνιστικές εκδηλώσεις και ναούς αξιόλογους, όπως του Απόλλωνος, της Ηρας κλπ. το Άργος επέζησε μέχρι το τέλος της Ελληνικής αρχαιότητος. Κατά τον Μεσαίωνα ή πόλις του Άργους ήταν μεταξύ των πρώτων της Πελοποννήσου και αναφέρεται ως ακμάζουσα πρό και μετά τη Φραγκοκρατία, καθώς και επί Τουρκοκρατίας.

Κατά την Επανάστασι του 1821 έλαβε μέρος πρώτο και έγινε κέντρο όλων των στρατιωτικών και πολιτικών εκδηλώσεων, καθώς και της πρώτης Εθνοσυνελεύσεως, ή οποία όμως έλαβε τέλος στην Επίδαυρον (Ιανουάριος 1822). Άλλα γενικώ-

τερα το Άργος υπήρξε το κλειδί και το κύριο σημείο δράσεως των Ελλήνων, χάρις στο Ισχυρό του κάστρο, το όποιον αντιστάθηκε στο Δράμαλη κι αργότερα στον Ίμβραήμ.

Το Άργος σήμερα είναι μία αξιόλογη πόλις της Πελοποννήσου. Η παραγωγή του σε πρώιμα προϊόντα και λαχανικά και καρπούς βοηθεί αφάνταστα την οικονομία της Χώρας μας, αλλά και η συρροή ξένων περιηγητών είναι μεγάλη.

Το Άργος εκτός της ιστορικής και αρχαιολογικής σημασίας του, συνδυάζει και από απόψεως φυσικών καλλονών ένα πρώτης τάξεως τόπον τουρισμού. Γύρω στο Άργος αψοφούν τα αξιοθέατα. Το γραφικότατο Κεφαλάρι, οι Μύλοι τα έρείπια και το αρχαίον του κάστρο. Ο ήληθυσμός του διατηρεί τα παλαιά έθιμα, τις θρησκευτικές έορτες και πανηγύρεις όπως του Αγίου Πέτρου, πολιούχου του Άργους και Έπισκόπου, ο οποίος ήκμασε κατά τον 10ον αιώνα και διέπρεψε ως αρχιερέως της πόλεως και ως συγγραφέως. Επίσης εις το Άργος έορτάζονται με ζωηρότητα εις τον Ναόν της Παναγίας του Βράχου κοντά εις το κάστρον τα Εισόδια της Θεοτόκου (21 Νοεμβρίου) υπό το όνομα «Παναγία Πορτοκαλλούσα» γιατί, κατά το έθιμο, οι πανηγυριστές έρριχαν πορτοκάλια «για το καλό» στους προσερχομένους και ιδιαίτερα στους νεονύμφους.

—Αυτό λέω κ' εγώ, παιδί μου. Το φαί μας λοιπόν το έχομε εξασφαλισμένο. Άλλα το υπερωκέανει; Πώς θα πληρωσωμε τόσα ναύλα για να πάμε στην Ευρώπη;

—Αυτό φυσικά είν' αδύνατο, είπαν όλοι.

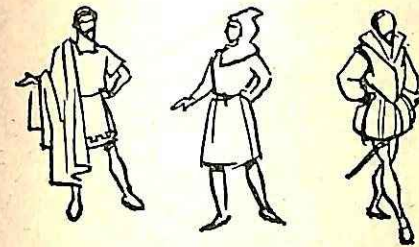
—Λοιπόν ή μόνη λύσι, συνέχισε ο Κασκαμπέλ, είναι... να πάμε με τα πόδια.

—Όλοι χαμογέλασαν, άλλ' ο θιασάρχης τους διέκοψε:

—Δέν άστειύομαι καθόλου. Μιλώ σοβαρά. Θα πάμε με τα πόδια.

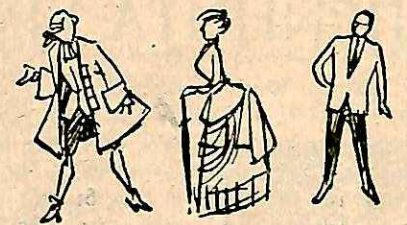
«Χριστός και Παναγία» ψιθύρισε ο Λέλεκας κι έκανε κρυφά το σταυρό του, νομίζοντας πως το μυαλό του άφέντη του είχε σαλέψει.

(Έπεται συνέχεια)
Διασκευή Β.

Ένδυμασία

Κ. Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ, Ιατρού

Κανένας άλλος οργανισμός δεν είναι τόσοον εξηπλωμένος εις όλα τα πλάτη της γης και δεν υποχρεούται να ζή εις τόσον ανομοιόμορφα κλίματα όσον ο άνθρωπος. Από τους δύο Πόλους μέχρι του Ισημερινού. Η θερμοκρασία εις τον Ισημερινόν φθάνει τους 60 περίπου βαθμούς υπεράνω του μηδενός, ενώ εις του; Πόλους τους 60 βαθμούς κάτω του μηδενός. Βλέπομεν ότι υπάρχει μία διαφορά 120 έλοκλήρων βαθμών. Και όμως ο άνθρωπος παρ' όλην την κολοσσιαίαν αυτήν διαφοράν δύναται να εύρίσκεται πότε εις τον Ισημερινόν και πότε εις τους Πόλους.

Την τεραστίαν αυτήν διαφοράν των θερμοκρασιών εξουδετερώνει ο άνθρωπος διά της ένδυμασίας. Η ένδυμασία έχει ως σκοπόν να εξασφαλίζει την εύχριστον ατμόσφαιραν γύρω από κάθε άνθρωπον, ανεξαρτήτως της θερμοκρασίας του καιρού, και είναι ένα αποκλειστικόν προνόμιον του ανθρώπου. Μόνος ο άνθρωπος από όλα τα άλλα ζώα φέρει ένδυμασίαν. Όλα τα άλλα ζώα είναι ένδεδυμένα από την φύσιν.

Τώρα πώς έγινε αυτό, ώστε ο άνθρωπος, το τελειότερον δημιούργημα της φύσεως, να έχη μείνη τόσοον άδικημένος εις το σημεϊον αυτό, μάς διηγείται ωραιότατα εις ένα μύθον του ο Πλάτων (εις τον Πρωταγόραν). Νομίζω, ότι είναι αρκετά ενδιαφέρων διά να τον αναφέρωμεν.

Ο Έπιμηθεύς, ο άδελφός του Προμηθέως, έλαβε από τον Δία ή έντολήν να μοιράση στο κάθε δημιούργημά του από ένα χάρισμα ώστε να είναι ικανό να ζήση. Εις άλλα ζώα έχάρισε ταχύτητα, εις άλλα δύναμιν, εις άλλα εξυπνάδα, εις άλλα δυνχας, τρίχωμα, οδόντας, κέρατα, πτερά κτλ. Έτσι έμοίρασε όλα τα δώρα, που είχε πάρει από τους θεούς και όταν ήλθε ή σειρά του ανθρώπου, δέν έμεινε τίποτε πλέον. Μη έχοντας με τί να τον στολίση έφώναξε τον άδελφόν του Προμηθέα και αυτός έσκέφθηκε και του έδωσε ως αποζημίωσιν το μυαλό, για να σκέπτεται, και να μπορέση

να σωθή από τους κινδύνους, που τον περιέτρεχαν.

Έτσι με το μυαλό του ο άνθρωπος κατεσκεύασε όπλα για να άμύνεται κατά των άλλων ζώων και ένδυμασίαν για να άμύνεται κατά του ψύχους. Διότι κυρίως διά της ένδυμασίας φροντίζομε να μη κρυώνωμε.

Το σώμα μας έχει μία θερμοκρασία γύρω στους 37 βαθμούς. Εάν στο περιβάλλον μας γύρω ή θερμοκρασία είναι ανώτερη, τότε ζεσταϊνόμαστε και ντυνόμαστε έλαφρά. Εάν είναι μικρότερη, και αυτό συμβαίνει σε όλες τις ζώνες της γης πλην της διακεκαυμένης, τότε πάλιν κρυώνομε και χάνομε θερμότητα. Προσπαθούμε δέ να μη χάσωμε την θερμότητα με την βαρυτέραν ένδυμασίαν. Όσον πιο πολύ κρύο κάνει τόσοον περισσότερο ένδυόμεθα. Στην κατακράτησιν ή αποβολήν της θερμοκρασίας έχει σημασίαν και το χρώμα των ένδυμάτων.

Είναι γνωστόν από την φυσικήν, ότι ένα λευκόν ύφασμα απορροφά θερμαντικές ακτίνας 100 θερμίδων και άντανακλά τας λοιπάς, ένα κίτρινον απορροφά 140, πράσινον 160, κόκκινον 170, σκούρο 200 και μαύρο 220. Το λευκό έσώρουχο, που περιβάλλει άμέσως το σώμα μας, ή το λευκό σενδόνι άντανακλά προς τα μέσα τας πλέον των 100 θερμίδας του σώματός μας, αι όποιαι έτσι μένουσι εις το σώμα μας. Εξ άλλου το έξωτερικό λευκό ρούχο το καλοκαίρι άντανακλά τας ακτίνας προς τα έξω, μακράν του σώματός μας, το δέ μαύρο κοστούμι τον χειμώνα συγκεντρώνει τας θερμαντικές ακτίνας και τας συγκρατεί επάνω του, γύρω από το σώμα.

Που όφείλεται όμως ή ικανότης των ένδυμάτων να κρατούν την θερμότητα; Αί διάφοροι ίνες, από τις όποιες σχηματίζονται τα είδη των ύφασμάτων, μάλλινα, βαμβακερά, μεταξωτά, ή λινά, έχουν στο μέσον των ένα σωλήνα αέρος. Οι αέρας αυτός βοηθεί στην απομόνωσιν, καθώς επίσης και ο μεταξύ των ινών αέρας. Έτσι σχηματίζεται γύρω μας

ένα σώμα αέρος ακίνητον, που μάς απομονώνει από τον ψυχρόν αέρα. Όσον περισσότερον αέρα έχει ένα ύφασμα τόσο πιο καλά κρατάει την θερμότητα. Αυτό κυρίως συμβαίνει στα μάλλινα, γι' αυτό και θεωρούνται ως τα θερμότερα ένδυματα. Τούναντίον συμβαίνει με τα λινά και τα τεχνητά ύφασματα, που θεωρούνται και ως δροσερώτερα. Πλην όμως αυτού, ή ένδυμασία μάς προφυλάσσει και από τις σκόνες, τη βροχή και τα κτυπήματα, τελευταίως δέ άνεκαλυσαν και ένδυμασίας, που άντέχουν στη φωτιά και μάς προφυλάσσουν από τις σφαίρες και την ραδιενέργεια.

Άρα το μυστικό της καλής και υγιεινής ένδυμασίας είναι ή περιεκτικότης της εις αέρα. Και μία τέτοια ένδυμασία είναι ή μάλλινη.

Ο άνθρωπος λοιπόν ένδύεται κυριολεκτικώς με αέρα, με τον αέρα των ένδυμάτων του. Η μάλλινη ένδυμασία έχει και το πλεονέκτημα του μικροτέρου βάρους. Διότι είναι σημαντικόν μειονέκτημα το μεγάλο βάρος μιας ένδυμασίας.

Καλό είναι επίσης να γνωρίζωμεν ότι πρέπει να σκληπραγωγούμε το σώμα μας και να το εξοικειώνωμε με το ψύχος. Δέν πρέπει χωρίς ανάγκη να ντυνόμαστε με βαριά ρούχα. Αν οι σημερινοί άνδρες δέν θέλουν να μιμηθούν τους αρχαίους Σπαρτιάτας, ως προσέξουν τουλάχιστον το ντύσιμο των γυναικών, που είναι πολύ έλαφρότερο, χωρίς εξ αιτίας αυτού να υποφέρουν οι γυναίκες από κρυολογήματα περισσότερον από τους άνδρας.

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

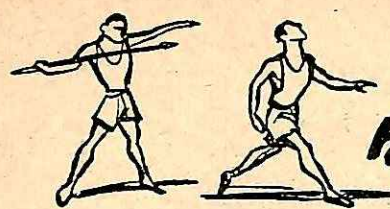
(Συνέχεια από σελ. 11)

ρις συγκοινωνίες κι άλλα μέσα, πολύ σπάνια ή άστνομία έπιασε τους κλέφτες.

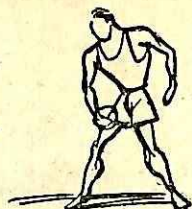
Ευθύς ο Κασκαμπέλ, για να ξεχαστή πάλι το ζήτημα της κλοπής, άρχισε να τραγουδήκατι άστείους στίχους. Κι άμα τελείωσε είπε:

—Και τώρα, κυρίες και κύριοι, ή μάλλον κυρία, δεσποινίς και κύριοι, πρέπει βέβαια, για να βγάζωμε τα καθημερινά μας έξοδα, σε κάθε πόλι και χωριό, όπου θα περνάμε, να δίνωμε πάλι όπως και πριν από μια παράστασι.

—Ωραία. Έτσι δέ θα ξεχνάμε και την τέχνη μας, είπε ο Άλεξ.

Ελληνικά, και νέα ρεκόρ

Κόσμου και Εύρωπης κατά το 1958

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Ένα είδος απολογισμού του αθλητικού 1958 είναι η απαρίθμηση των Έλληνικών ρεκόρ όλων των αγωνισμάτων στίβου. Οι επανειλημμένες καταρρίψεις πανελληνίων επιδόσεων τον τελευταίο καιρό και ιδίως τον χρόνο που μās πέρασε, άνετρεψαν τον πίνακα των εθνικών μας ρεκόρ σε σημείο επίστευτο. Χάρη στις προσπάθειες των πρωταθλητών μας, οι Έλληνικές επιδόσεις έβελτιώθηκαν σημαντικά και έφθασαν σε διεθνές επίπεδο. Τα σημερινά ρεκόρ της Ελλάδος συγκρινόμενα π.χ. με αυτά του 1952 είναι άπειρος καλλίτερα. Οι χρόνοι του Δεπάστα στα 1500 μ. 3' 44" 7 και στα 800 μ. 1' 49". 1, ήταν φανταστικοί πρὸ εξαετίας ὅπως και τοῦ Ρουμπάνη τὸ 4.60 στὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ, τοῦ Χιώτη τὰ 14' 16" 8 εἰς τὰ 5000 μ. ἢ

Δρόμος	100μ.
»	200μ
»	400μ
»	800μ.
»	1500μ
»	3000μ «στήπλ»
»	5000μ
»	10.000μ
»	110μ μετ' ἔμποδίων
»	400μ μετ' ἔμποδίων

ἄλμα εἰς μῆκος:	Λαμπράκης	7μ37
ἄλμα εἰς ὕψος:	Μαρσέλλος	1μ93
ἄλμα τριπλοῦν:	Σφήκας	15μ18
ἄλμα ἐπὶ κοντῶ	Ρουμπάνης	4μ60
Σφαιροβολία:	Τσακανίκας	17μ43
Δισκοβολία:	Κουνάδης	53μ81
Ἀκοντισμός:	Καλαμπάκος	69μ72
Σφυροβολία:	Μανωλιᾶς	53μ85
Δέκαθλον:	Τρίτσης	5393 βαθμ.

Ἀπὸ τὰ 18 αὐτὰ ρεκόρ, μόνο τὸ ἓνα τοῦ Λαμπράκη στὸ μῆκος, εἶναι προπολεμικό. Ἄν θέλῃ κανεὶς νὰ ἰδῇ πόσα ρεκόρ ἀπὸ τὰ παραπάνω κατέχουν οἱ διάφοροι σύλλογοι, νὰ

Δρόμος	1000μ
»	1500μ
Ἐνα μίλλι	(1609μ)
Δύο μίλλια:	
200 μ. μετ' ἔμποδίων:	
400μ. μετ' ἔμποδίων:	
3000μ. «στήπλ»:	
ἄλμα τριπλοῦν:	
Σφυροβολία:	

τὰ 8' 51" 2 τοῦ Παπαβασιλείου εἰς τὰ 3000 μ. μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων. Ποιὸς θὰ πίστευε, ἔστω καὶ πέρυσιν ἀκόμα, ὅτι τὸ ρεκόρ τοῦ δρόμου 110 μ. μετ' ἔμποδίων θὰ ἔφθανε στὰ 14" 3 ὅπως πέτυχε πρὶν λίγους μῆνες ὁ Μαρσέλλος καὶ τῆς Δισκοβολίας στὰ 53μ 81, ποὺ τὸ ἔφθασε ὁ Κουνάδης; Καὶ τὰ 17μ 43 τοῦ Τσακανίκα στὴν σφαιροβολία τί σᾶς λέει; Θὰ εἰπῆτε πὼς οἱ δύο αὐτοὶ θαυμασταὶοὶ ρίπτει πρέπει νὰ ξεπεράσουν πολὺ ἀκόμα καὶ αὐτὲς τὶς ὥραιες ἐπιδόσεις τους. Αὐτὸ ὅμως δείχνει πόσο ἐλπιδοφόρο πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀθλητικὸ 1959 γιὰ τὴ χώρα μας. Τὸ χρόνο ποὺ πέρασε, κατερρίφθησαν 12 Ἑλληνικά ρεκόρ.

Ἄλλ' ἂς παραθέσωμε καλλίτερα τὸν πίνακα τῶν Πανελληνίων ἐπιδόσεων ὅπως διαμορφώθηκε μέχρι τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1958:

Γεωργόπουλος	10" 5/10
Γεωργόπουλος	21" 4/10
Σίλλης	48"
Δεπάστας	1' 49" 1/10
Δεπάστας	3' 44" 7/10
Παπαβασιλείου	8' 51" 2/10
Χιώτης	14' 26" 8/10
Γλέζος	30' 58" 6/10
Μαρσέλλος	14" 3/10
Καμπαδέλλης	53"

ἡ σχετικὴ στατιστικὴ: Ἀπὸ 4 ἐπιδόσεις κατέχουν ὁ Παναθηναϊκὸς καὶ ὁ Πανιώνιος, 3 Ἑθνικὸς, 2 ἡ ΑΕΚ καὶ ἀπὸ μία ὁ Πανελλήνιος, ὁ ΑΟ Παλ. Φαλήρου, ὁ Πειραικός, ἡ Α.Ε. Παγκρατίου καὶ ὁ Ἀπόλλων.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ ὅμως θὰ ἦταν σκόπιμο νὰ ἰδοῦμε καὶ ποῖα παγκόσμια καὶ εὐρωπαϊκὰ ρεκόρ κατερρίφθησαν κατὰ τὸ 1958, γιὰ νὰ συγκρίνωμε ἔτσι καὶ τὴν πρόδοόν μας ἐναντι τῶν ξένων.

Νὰ λοιπόν, ποιὲς εἶναι οἱ νέες παγκόσμιες ἐπιδόσεις τοῦ 1958

Βέρν (Σουηδία)	2' 18" 1/10
Ἑλλιοτ (Αὐστραλία)	3' 36"
Ἑλλιοτ (Αὐστραλία)	3' 54" 5/10
Τόμας (Αὐστραλία)	8' 32"
Γκίλμπερτ (Η.Π.Α.)	22" 1/10
Νταϊνβίς (Η.Π.Α.)	49" 2/10
Κρόμικ (Πολωνία)	8' 32"
Ριακόφσκυ (Ρωσία)	16μ59
Κόννολυ (Η.Π.Α.)	68μ68

Δέκαθλον: Τζόνσον (Η.Π.Α. 8.302 βαθμοί.

Τὰ νέα ρεκόρ τῆς Εὐρώπης, ποὺ ἐσημειώθησαν τὸ 1958, εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

Ἄλμα ἐπὶ κοντῶ: Ρουμπάνης (Ἑλλάς) 4μ. 60.

Δέκαθλον: Κουζνέτσκιφ (Ρωσία) 8.042 βαθμοί . καὶ σκυταλοδρομία 4 X 100 μ. Γερμανία 39" 5/10.

Θὰ ἦταν παράλειψις, ἂν δὲν ἀναφέραμε τὴν παρ' ὀλίγον κατάρριψιν τοῦ παγκοσμίου ρεκόρ τῶν 100 μέτρων ἀπὸ τὸν Γερμανὸν σπρίντερ Χάρρυ, ποὺ ἐπέτυχε τὸν ἄθλον νὰ καλύψῃ τὴν ἀπόστασιν εἰς 10". Καὶ δὲν ἀνεγνωρίσθη μὲν τυπικὰ τὸ νέον αὐτὸ καταπληκτικὸ ρεκόρ, γιὰ τὸ ὁποῖον ἀτελείωτες προσπάθειες καταβάλλονται ἐπὶ δεκαετίες τώρα, ἀλλ' οὐσιαστικὰ τὸ κατόρθωμα τοῦ Χάρυ εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ὁ τυπικὸς λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἀνεγνωρίσθη ἡ θαυμασία αὐτὴ ἐπίδοσις, εἶναι ὅτι ἡ διαδρομὴ, στὴν ὁποῖαν ἔτρεξε ὁ Χάρυ, μετρηθεῖσα κατόπιν ἐπανειλημμένως εὐρέθη μὲν ἀπολύτως κανονικὴ εἰς τὴν ἀπόστασιν, ἀλλὰ παρουσίαζε ἐλαφρὰν κατηφορικὴν ἀπόκλινσιν 11 ἑκατοστῶν, ἐνῶ οἱ διεθνεῖς κανονισμοὶ ἐπιτρέπουν μέχρι 10 ἑκατοστῶν!

Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερα ἡ ἐμφάνισις κατὰ τὸ 1958 τοῦ 20ετοῦς ρέκορντμαν Ἑλλιοτ, ποὺ δικαίως ἐχαρκτηρίσθη ὡς φαινόμενον ἀντοχῆς καὶ τῆς Ρουμανίδος πρωταθλητρίδας Μπάλας, ποὺ κατέρριψε ἐπανειλημμένως τὸ παγκόσμιον ρεκόρ τοῦ ἄλματος ἐς ὕψος γυναικῶν γιὰ νὰ τὸ φθάσῃ στὸ 1μ 83!

Χαρακτηριστικὰ ἐπίσης εἶναι ἡ διατήρησις τῆς πρώτης θέσεως εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ ἡ ἀνοδος τῆς Πολωνίας εἰς τὴν Εὐρώπην.

Μὲ τὸ περπάτημα στὸ ὑπαιθρο καθαρίζει τὸ αἷμα, οἱ πνεύμονες ἀποκτοῦν μεγαλύτερη ἐλαστικότητα καὶ ὅλα τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα καλλίτερη ὑγεία.

Ἱστορίες ἀπὸ τὴ Λαογραφία μας

Ὁ βασιλιάς τῶν πουλιῶν

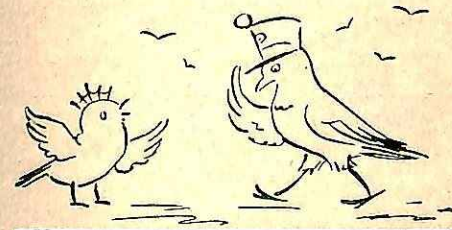
ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Βασιλιάς τῶν πουλιῶν ὑπῆρξε κάποτε ἓνα μικρὸ πουλάκι, ποὺ εἶναι σ' ὅλους μᾶς γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα τρυποφράχτης καὶ τρυποκάρυδο. Τὸ ἐπίσημο ὄνομά του εἶναι βασιλίσκος ὁ λοφοφόρος, γιὰτὶ στὸ κεφάλι του φορεῖ λοφίον, ποὺ τοῦ ἀπτόμεινε ἀπὸ τότε, ποὺ εἶχε γίνῃ ὁ βασιλιάς ὅλων τῶν πουλιῶν.

Ἦταν μιὰ ἐποχὴ, ποὺ τὰ πουλιὰ δὲν εἶχαν ἀκόμα τὸν ἄρχοντά τους καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μαζευτοῦν ὅλα σ' ἓνα κάμπο γιὰ νὰ τὸν διαλέξουν. Μπροστὰ στὴν ἐπιτροπὴ παρουσιαζόταν τότε κάθε ὑποψήφιος καὶ ἔλεγε ποῖα ἦταν τὰ προσόντα του καὶ γιὰτὶ ζητοῦσε τὸ στέμμα τοῦ βασιλιά. Ἔτσι ὁ ἀετὸς εἶπε πὼς εἶχε τὴν μεγαλύτερη δύναμι, ὁ σπίνος τὴν περισσότερη ἐξυπνάδα, τὸ χελιδόνι τὸ πιὸ γρήγορο πέταγμα, ἡ κουκουβάγια τὰ πιὸ δυνατὰ μάτια, ποὺ μπορούσαν νὰ τρυπήσουν ἀκόμα καὶ τὸ βαθύτερο σκοτάδι, τὸ ἀηδόνι τὸ γλυκύτερο κελᾶδημα.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἄρχισε νὰ βρίσκειτὶς σὲ δύσκολη θέσι. Ὁ ἀετὸς ἐπρότεινε τότε νὰ ἀγωνισθοῦν στὸ πέταγμα καὶ ὁποῖο πουλὶ ἔφτανε ψηλότερα, αὐτὸ νὰ γίνῃ ὁ βασιλιάς ὅλων τῶν ἄλλων. Τὰ πουλιὰ δὲν ἤθελαν στὴν ἀρχὴ νὰ τὸ δεχτοῦν αὐτό, γιὰτὶ ἤξεραν ὅτι κανένα τους δὲν θὰ μπορούσε νὰ ξεπεράσῃ τὸν ἀετό. Τότε ὅμως ἓνα μικρὸ πουλάκι ἐπετάχθηκε μέσα ἀπὸ τὸν φράχτη του καὶ ἐφώναξε ὅτι δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ ἀετοῦ, γιὰτὶ τὸ μεγαλύτερο προσόν, ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ἓνας βασιλιάς εἶναι ἀλήθεια νὰ μπορῇ νὰ πετᾷ ὑψηλότερα ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του.

Τ' ἄλλα πουλιὰ ἐντράπηκαν γιὰ

Μήπως εἶναι τόσο μεγάλο ;

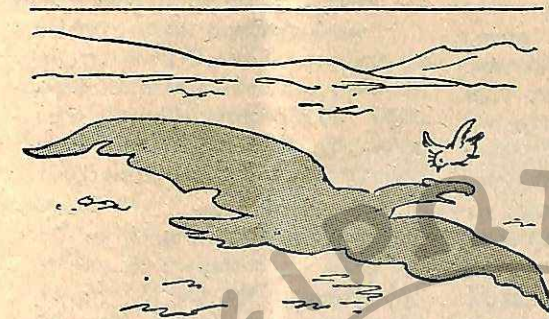
τὴ δειλία τους καὶ ἐδέχτηκαν νὰ πετάξουν μαζί μὲ τὸν ἀετό. Ἡ ἐπι-

τροπὴ ἔδωσε ἀμέσως τὸ σύνθημα καὶ ὅλα τὰ πουλιὰ σὰν σύννεφο ὑψώθηκαν στὸν ἀέρα. Ψῆλωσαν, ἀλλὰ περισσότερο ἄλλα λιγώτερο, ὁ ἀετὸς ὅμως ὅλο καὶ ψήλωνε στὸν ἀέρα καὶ σὲ λίγο ἄφισε κάτω ὅλα τὰ πουλιὰ. Φαινόταν πὼς αὐτὸς θὰ πάρῃ τὸ στέμμα.

—Ζήτω ὁ βασιλιάς! φώναξαν μεμῆς ὅλα τὰ πουλιὰ σὰν τὸν εἶδαν ν' ἀπλώνῃ πάνω ἀπ' ὅλους τὰ τεράστια φτερά του.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ὅμως ἀκούστηκε μιὰ ἄλλη φωνὴ ἀπὸ πάνω του: — «Ὁχι!... Ἐγὼ εἶμαι ὁ βασιλιάς τῶν πουλιῶν!»

Κοιτάζει ὁ ἀετὸς, κοιτάζουν καὶ τ' ἄλλα πουλιὰ καὶ βλέπουν πιὸ ψηλὰ ἀκόμα τὸ μικρὸ πουλάκι, ποὺ εἶχε δεχτῇ πρὶν τὴν πρότασιν τοῦ ἀετοῦ στὴ συνέλευσιν. Εἶχε φτάσει ὡς

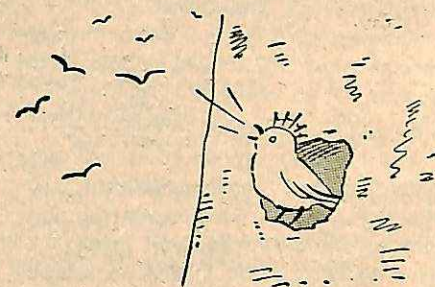
Χτυπᾷ τὸν ἱσκίον τοῦ ἀετοῦ

ἐκεῖ πάνω τρυπωμένο μέσα στὰ φτερά τοῦ ἀετοῦ χωρὶς καθόλου νὰ κουρασθῇ καὶ σὰν εἶδε ὅτι ὁ ἀετὸς δὲν μπορούσε ἄλλο νὰ ψηλώσῃ, φρούτ, ξεπέταξε καὶ ξεκούραστο καθὼς ἦταν, πετοῦσε πιὸ ψηλὰ ἀπ' αὐτόν. Ἔτσι μὲ τὴν πονηρίαν του τὸ τρυποκάρυδο κέρδισε. Ἐγίνε τῶν πουλιῶν ὁ βασιλιάς καὶ πῆρε τὸ ὄνομα βασιλίσκος, μιὰ ποὺ ἦταν ἔτσι μικροσκοπικός.

Ἀπὸ τότε φύτρωσε στὸ κεφάλι του καὶ τὸ ὠραῖο ἐκείνο χρυσὸ στέμμα γιὰ νὰ τὸν ξεχωρίζουν τ' ἄλλα πουλιὰ!

Ὁ βασιλιάς ἄρχισε νὰ κυβερνᾷ τὸ φτερωτὸ του κράτος μ' ὅλη τὴ μεγαλοπρέπεια ἑνὸς βασιλιά. Ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες ὅμως παρουσιάστηκε πάνω στὸν οὐρανὸ ἓνα μεγάλο πουλὶ. Τόσο μεγάλο καὶ

φοβερὸ φάνηκε στ' ἄλλα πουλιὰ, ποὺ καταφοβισμένα ἔτρεξαν στὸν βασιλιά τους «Μεγαλειότατε, τοῦ εἶπαν, τρέξε κι ἐξαθήκαμε!... —Τί εἶναι; τοὺς λέει ἐκεῖνος. —Ἐνὰ μεγάλο πουλὶ φάνηκε πάνω στὸν οὐρανὸ καὶ θὰ μᾶς φάῃ ὅλους μᾶς!». —Πόσο μεγάλο εἶναι; Τόσο; ρωτᾷ ὁ βασιλιάς

Κρυφτῆτε ὅπου μπορείτε

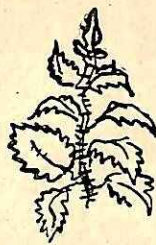
καὶ ἀνοίγει τὴ μιὰ του φτερούγα γιὰ νὰ τοὺς δείξῃ. — Ἀστείενται βασιλιά μου; Εἶναι πολὺ μεγάλο πουλὶ! — «Μήπως τόσο μεγάλο; κάμει ὁ βασιλιάς καὶ τεντώνει καὶ τὴν ἄλλη του φτερούγα.

—Ὁὐ!... Εἶναι πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ τόσο. Νά το!... Νά το!... Κοίταξε βασιλιά!» Ἐγύρισε τότε ὁ βασιλίσκος καὶ εἶδε ἓνα μεγάλον ἱσκίον σὰν σύννεφο νὰ περνᾷ ἀπὸ μπροστὰ του. —Μήπως εἶναι αὐτό;» ρωτᾷ ἀμέσως τὰ ἄλλα πουλιὰ. —Αὐτὸ εἶναι ἀλλοίμονο, Μεγαλειότατε!... —Τώρα, τώρα θὰ ἰδῇτε!» κάνει ἀ-

γριμένος ὁ βασιλιάς καὶ ὀρμᾷ κάτω ἀπὸ τὸν θρόνον του. Ἄλλ' ἐντὶ νὰ χτυπήσῃ τὸν ἀετό, χτυπᾷ τὸν ἱσκίον του.

—Πέτα ψηλὰ, τοῦ φωνάζουν τὰ πουλιὰ. Αὐτοῦ ποὺ χτυπᾷ εἶναι ὁ ἱσκίος του». Ὁ βασιλίσκος ὅμως κάνοντας ὅλο πὼς δὲν ἐκαταλάβαινε ἔφτασε κοντὰ σ' ἓνα φράχτη καὶ ἐτρυπώσε μέσα: —Κρυφτῆτε ὅπου μπορείτε, τοὺς ἐφώναξε. Τί νὰ σᾶς κάμω. Ὅποιος γλυτώσῃ τώρα, ἐγλύτωσε». Χώθηκε μέσα στὸ φράχτη καλὰ-καλὰ καὶ οὔτε ξαναβγήκε πιά. Ἐκεῖ ἔχτισε τὸ παλάτι του, ποὺ τὸ ἔχει ἀκόμα καὶ σήμερον. Ἀπὸ τότε ἐπῆρε τὸ ὄνομα «τρυποφράχτης».

Ὅταν βρίσκεσθε στὸ ὑπαιθρο, παίρνετε κατὰ διαστήματα βαθιεῖς ἀναπνοές.

Η ΤΣΟΥΚΝΙΔΑ

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Ήσυχως την έχετε γνωρίσει όλοι σας. Κάποτε θα σας τσίμπησε στο πόδι και θα πονέσατε.

Και όμως. Αυτό το φυτό συγκεντρώνει τόσα πολλά χαρίσματα, ώστε έπρεπε και να την καλλιεργούμε, γιατί της αξίζει. Να την περιποιούμεθα.

Είναι πολύ προκομμένη και την βλέπουμε να παρουσιάζεται εύθυς άμέσως μετά τα πρωτοβρόχια. Όπου καλοκοπισμένο μέρος, όπου φράχτης, που έχει λίγο κοπρόχωμα, όπου άκροποταμιά και παντού όπου το έδαφος είναι μαύρο και άσβεστώδες, έκει και η τσουκνίδα είναι παρούσα.

Μεγαλώνει πολύ γρήγορα και φτάνει τους 80 πόντους σέ ύψος. Τα φύλλα της έχουν σχήμα καρδιάς, είναι άρκετά πλατεία και νευρώδη, πριονωτά στις άκρες και γεμάτα με σκληρές τρίχες πρό παντός στην κάτω επιφάνεια. Οι τρίχες αυτές, που βρίσκονται και στα άλλα μέρη του φυτού, είναι γεμάτες από μυρμηκικών δέξυ. Μόλις έγγίσουν την επιδερμίδα μας, ή μυτίτσα τους γαντζώνεται, σπάζει μέσα στη σάρκα και ξεχύνει άστραπιαώς το καυστικό περιεχόμενό της στο αίμα. Απαράλλακτα δηλαδή όπως κεντά ή μέλισσα με το κεντρί της. Τα υπόλοιπα τα ξέρετε. Σας πιάνει άμέσως φαγούρα, φλόγωσις, άνιττόφορος έρεθισμός, ξύσιμο. Είναι αυτό το κέντρισμα πολύ βασανιστικό για τα τρυφερά πόδια σας, γιατί δεν ξέρετε και πώς να το γιατρέψετε. Εάν έκεινή την ώρα τρίβατε το μέρος έκεινο με ένα κομμάτι σίδερο, ή λίγο γάλα συκιάς ή και διάλυσι άμμωνίας, τότε άμέσως οι πόνοι θα περνούσαν.

Είναι φυτό πολύχρονο και το έπιστημονικό του όνομα είναι Κνίδη ή δίοικος. Όταν οι σπόροι της ώριμάσουν κατά το φθινόπωρον, ξεχύνονται και παραμένουν στο έδαφος ως ότου έρθουν οι πρώτες βροχές. Άλλα και από τη ρίζα της πάλιν ξαναφυτρώνουν άλλα στελέχη. Με το σπόρο της όμως πολλαπλασιάζεται καταπληκτικά.

Οι γεωργοί μας το θεωρούν ζιζάνιο και το ξεπατώνουν. Οι γιατροί όμως το εκτιμούν ως φαρμακευτικό

φυτό και οι βιομήχανοι το θεωρούν ένα από τα έξαιρετικά κλωστικά φυτά.

Όταν ή τσουκνίδα είναι τρυφερή, κατά τον χειμώνα οι γεωργοί μας την κόβουν και τη βράζουν σαν τα ραδικία. Πολλές φορές οι γυναίκες, που τρέφουν κότες, κόβουν τα τρυφερά της μέρη και άφου τα περιχύσουν με λίγο ζεστό νερό για να έξουδετερώσουν τις σκληρές τρίχες, τα άνακατεύουν με πίτυρα και τα δίνουν ως τροφή των πουλερικών. Όσες κότες φάν τσουκνίδες, δίνουν πολλά αυγά.

Επίσης τα φύλλα και τα κλαδιά της τα χρησιμοποιούν ως καταπλάσματα μαλαχτικά. Μαζεύουν από το καλοκαίρι φύλλα και ρίζες και τα φυλάγουν για ώρα ανάγκης. Ζουμί από φύλλα τσουκνίδας διευκολύνει τα ούρα. Είναι ταυτόχρονα και θαυμάσιο μαλαχτικό για τη βραχνάδα, για τους πνεύμονας και τα άναπνευστικά όργανα. Καθαρίζει το στομάχι και κάνει καλό στη χρυσή, στη χλωμόδα του προσώπου και τις αίμορροΐδες. Το τσάι από ρίζες είναι πιο δραστικό, γιατί κατευνάζει τις έξάρεις.

Ένα ποτήρι βραστής τσουκνίδας με κρασί ή μέλι, πρωί και βράδυ, είναι πολύ εύεργετικό για τους άσθματικούς. Μα και ως γαργάρα χρησιμοποιείται για τη βραχνάδα, βλέννες και φλέγματα.

Με το τσάι αυτό μπορούμε να κάνουμε έντριβες πρωί, μεσημέρι και βράδυ σε άτροφικά μέρη του σώματος και όταν έχουμε ρευματισμούς. Άκόμη έξαλείφει και την πιτυρίδα της κεφαλής.

Το κοινότερο είδος και πασίγνωστο στον τόπο μας είναι ή κηπευτική, ή κοινή τσουκνίδα με τις τσουχτερές ιδιότητές της. Έπειτα έρχεται άλλο είδος ή άκαλίφη, ή τσουκνίδα ούρτικα και τέλος ή Κινεζική. Αυτή ή τελευταία δεν υπάρχει στον τόπο μας, άλλα έχουν γίνει πολλά πειράματα και απέδειξε ότι είναι πολύτιμο κλωστικό φυτό.

Οι κλωστές της έχουν μία λαμπερή άνταύγεια, είναι κάτασπρες, έχουν μεγάλη άντοχή και δύναμι και αποδίδουν έξαιρετικά κλωστικά προϊόντα. Με αυτές φτιάχνουν κάθε είδος νήματα και έξαιρετικά ύφασματα, τα

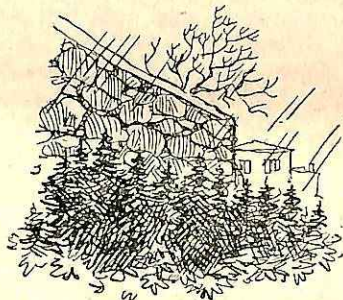
όποια δεν διαφέρουν από τα βαμβάκερά και τα λινά.

Ο θερισμός της γίνεται, όταν τελείωση ή άνθησίς της, άλλα προτού άκόμη ώριμάσουν οι σπόροι. Τότε δίνει τα καλύτερα προϊόντα. Όταν παραμεγαλώσουν τα φυτά, τότε οι ίνες σπάζουν εύκολα.

Τα στελέχη, που θερίσαμε, τα άφινουμε επί τόπου άπλωμένα ως ότου ξεραθούν καλά. Τα γυρίζουμε για τον σκοπό αυτό και μιá δυό φορές. Κατόπιν τα περνούμε από μαγάνια και φεύγουν τα φύλλα. Για να μαλακώσουν όμως τα στελέχη κάνουμε το έξής: Έχουμε τρεις κάδους νερό. Ο ένας είναι γεμάτος με ζεστό νερό. Ο δεύτερος με κρύο και ο τρίτος πάλιν με ζεστό. Στον πρώτο με ζεστό νερό προσθέτουμε και άλισίβα νατρίου. Όταν μαλακώσουν στον πρώτο κάδο, μεταφέρουμε τα στελέχη στον κρύο και κατόπιν πάλιν στον ζεστό. Έτσι κάνουμε διαδοχικά, ως ότου μαλακώσουν καλά. Τότε τα βάζουμε σε κάζανια, όπου βράζονται υπό πίεσι 2-3 άτμοσφαιρών για να ξεκολλήσουν οι ίνες. Τις πλένουμε κατόπιν, τις ξεραίνουμε, τις μαγανίζουμε, όπως άκριβώς κάνουμε το βαμβάκι, με τη διαφορά, ότι ο χρόνος της λειτουργίας της μηχανής είναι άργότερος.

Έτσι το νήμα, που παίρνουμε, είναι έξαιρετικό και φτιάχνουν με αυτό δαντέλλες. Άνακατεύεται και με άλλο μαλλί.

Σας περνούσε ποτέ από το μυαλό σας, ότι ή τσουκνίδα είναι τόσο χρήσιμη; Έν τούτοις είναι ένα από τα πολυτιμότερα φυτά και μάλιστα από αυτά, που φυτρώνουν σε μεγάλη άφθονία και τόση, ώστε να θεωρήται και δυσεξόντωτο ζιζάνιο από τους γεωργούς μας.

Φυτεύετε όσο μπορείτε περισσότερα δένδρα.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νέοττος εύχεται εις τους συνεργάτας του και τους άναγνώστας του αίσιον και εύτυχές το Νέον Έτος 1959.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Κατά το νέον έτος 1959 συμπληρούται μία εκατονταετία από της μάχης του Σολφερίνο, που ένεπνευσε εις τον Έρρίκον Ντυνάν την ίδρυσιν του Έρυθρού Σταυρού, με σκοπόν την άνακούφισιν του ανθρώπου από τον πόνον και την δυστυχίαν.

Ολόκληρος ή πολιτισμένη άνθρωπότης θα έορτάση το 1959 την εκατοστήν αυτήν επέτειον. Ο έορτασμός της θα είναι μία ύπόμνησις προς τον άνθρωπον διά τας υποχρεώσεις του άπέναντι των συνανθρώπων του. Θα είναι όμως και άφετηρία μιáς πλέον έντατικής έξορμήσεως διά την πραγματοποίησιν των άνθρωπιστικών σκοπών της παγκοσμίου Έρυθροσταυρικής οικογενείας.

Διά τους Έλληνας Έρυθροσταυρίτας έχει ιδιαίτερον σημασίαν ο έορτασμός της επέτειου αυτής, διότι τα Έρυθροσταυρικά Ίδεώδη δεν είναι τίποτε άλλο παρά τα άθάνατα ιδεώδη του Έλληνοχριστιανικού πολιτισμού. Η μικρά και ύλικώς πτωχή πατρίς μας, πλουσία όμως εις εύγενή αίσθήματα και πρωτοπόρος εις κάθε ύψηλόν και ώραϊον, θα δώση άσφαλώς με την συμμετοχήν των Έρυθροσταυριτών της εις τον έορτασμόν της επέτειου αυτής, τον τόνον που χρειάζεται.

Χίλια δυό εύκολα και μικρά πράγματα μπορούν να γίνουν από τους Έλληνας Έρυθροσταυρίτας, χωρίς να χρειασθώ διάθεσις σοβαρών ύλικών αγαθών, χρημάτων ή χρησίμων ειδών. Ένας συναγεμρός των Έλληνοπαιδων, με άμιλλαν έκδηλώσεως έμπράκτου προσηλώσεώς των εις τα Έρυθροσταυρικά Ίδεώδη, θα δικαιώση τας προσδοκίας του Ε.Ε.Σ.Ν. και την άρίστην γνώμην, που έχουν γι' αυτούς οι άδελφοί Έρυθροί Σταυροί Νέοττος των άλλων χωρών.

Ίδου τι μπορούν να κάμουν οι Έρυθροσταυρίται. Έκδηλώσεις: α) Βοηθείας προς τους έχοντας ανάγκην τοιαύτης.

β) Συμβολής εις την καθαριότητα και δημιουργίαν ύγιεινών συνθηκών, που είναι τόσοσ άπαραίτητοι διά την εύημερίαν της Πατρίδος μας.

γ) Προσφοράς ύπηρεσίας εις τας πτωχοτέρας Κοινότητας, διά την έκτέλεσιν κοινωφελών έργων.

δ) Άποστολής μηνυμάτων προς τους Έρυθροσταυρίτας των άλλων χωρών, τα όποια να εκφράζουν την σταθεράν προσήλωσιν των εις τα ιδεώδη της άγάπης προς την Πατρίδα και της άδελφικής συνεννόησης των λαών όλου του κόσμου και

ε) Γενικώς διά κάθε τι, το όποιον έξυπηρετεί τα Έρυθροσταυρικά Ίδεώδη.

Όλοι αύται αι έκδηλώσεις θα άποτελέσουν την ώραιότεραν και λαμπρότεραν συμμετοχήν των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών εις τον έορτασμόν της επέτειου αυτής, που εύχόμεθα να άποτελέση εις όλον τον κόσμον σταθμόν μιáς νέας έντατικής δραστηριότη-

τος, ή όποια θα προετοιμάση τον δρόμον της συνεννόησης μεταξύ των λαών, εις τρόπον ώστε να άποδειχθώ, ότι, ύστερα από 1958 χρόνια, ή άνθρωπίνη συνείδησις έναρμονίζεται προς τον άγγελικόν ύμνον, που ήκούσθη εις την Βηθλέεμ: «Δόξα έν ύψίστοις Θεώ και επί γής ειρήνην έν ανθρώποις εύδοκία».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Έν Αθήναις τη 29-12-1958

άριθ. πρωτ. 163466

Προς τους κ. Γενικούς Έπιθεωρητάς Μέσης και Έπιθεωρητάς Στοιχειώδους Έκπ/σεως, Δ/ντάς Πειραματικών Σχολείων Πανεπιστημίων Αθηνών-Θεσσαλονίκης.

Θέμα: «Διάθεσις περιοδικού «Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Νέοττος».

Έν συνεχεία προς την ύπ' άριθ. 151071/29-11-1958 εγκύκλιον ήμών «περί άπαγορεύσεως άναμίξεως εκπαιδευτικών Λειτουργών εις διάθεσιν βιβλίων, περιοδικών κλπ. προς τους μαθητάς» γνωρίζομεν ήμιν, ότι ως προς το έκδιδόμενον υπό του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Νέοττος περιοδικόν έξακολουθεί ισχύουσα ή ύπ' άριθ. 123809/8-12-1952 εγκύκλιος ήμών.

Ο Υπουργός
Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) 46ον Δημ. Σχολ. Β' Περ. Αθηνών έξ (6) δέματα με Σχολικά είδη και Ιματισμόν, έξ των τέσσερα διά το Δημ. Σχολ. Γορίτης-Κονίτης και δύο διά το Δημ. Σχολ. Άνω Ζαλόγγου-Ίωαννίνων.

2) Δημοσία Έμπορική Σχολή Θηλέων Αθηνών. Τέσσερα (4) μεγάλα δέματα, έξ των δύο δέματα διά το Δημ. Σχολείον Καταφυγίου Ναυπακτίας και ένα έν εις τα Δημ. Σχολεία Διχομυρίου Άρτης και Πογωνιάς Βονίτης.

3) Τοσίτσειον Δημ. Σχολείον Αθηνών διά το Δημ. Σχολείον Βελεντζικού Άρτης, 2 σάκκους, 5 χαρτοκιβώτια και έν δέμα με τρόφιμα Ιματισμόν και λοιπά είδη.

4) 1ον Δημ. Σχολ. Α' Περ. Αθηνών διά το Δημ. Σχολείον Βώλακος-Δράμας 2 δέματα με σχολικά είδη.

5) 26ον Δημ. Σχολείον Β' Περιφ. Αθηνών διά το 2ον Δημ. Σχολείον Κάτω Νευροκοπίου, 4 δέματα με σχολικά και λοιπά είδη.

6) Δημ. Σχολείον Οίνουσσων Χίου, διά το Δημ. Σχολείον Καλλίου Δωρίδος τρία δέματα με Ιματισμόν, παιγνίδια και σχολικά είδη.

7) Ίδιωτική Σχολή Αθηνών Χιωτέλη Ψυχικόν, διά το Δημ. Σχολείον Ανώτων Αμαλιάδος, τέσσερα δέματα με σχολικά είδη και Ιματισμόν.

8) 30ον Δημ. Σχολείον Ταμπουρίων Πειραιώς διά το Δημ. Σχολείον Στουρνάρα Καρπενήσιου, πέντε δέματα με Ιματισμόν και ύπόδησιν.

9) 2ον Δημ. Σχολείον Κιάτου Κορινθίας, εις κ. Έπιθεωρητήν Δημ. Σχολείων Φιλιατών, έξ (6) χαρτοκιβώτια με διάφορα είδη, προς διάθεσιν εις άπορα Σχολεία της περιφέρειας του.

Άπό έλλειψιν χώρου ή συνέχεια των δωρεών καθώς και ή βράβευσις των λευκωμάτων, πινάκων και της δράσεως των ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. παρελθόντος σχολικού έτους θα δημοσιευθούν εις το τεύχος μηνός Φεβρουαρίου.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΕΣΝ

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Μικρού Έλευθεροχωρίου Έλασσόνας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητά των. Έχουν μαθητικό κουρείο. Έπισκεύασαν τους δρόμους του χωριού, οι οποίοι με την βροχή γέγοντο αδιάβατοι. Έφύτευσαν 400 δενδρύλλια πεύκης και κυπαρίσσου. Απέστειλαν χαμαιμύλον προς διάθεσιν εις Νοσοκομεία.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Καλομοίρας Καλαμπάκας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και του χωριού. Προσφέρουν συστάειν εις δύο άπορα παιδιά.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Μπεζούλας Καρδίτσας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου του χωριού και την ιδιότητά των. Έχουν μαθητικό κουρείο. Βοηθούν τους πτωχούς. Έφύτευσαν μηλιές. Περιποιούνται τα δένδρα. Έπισκέφθησαν τὸ Νοσοκομείον Καρδίτσας και διένειμαν εις τοὺς νοσηλευομένους 50 αγγά. Αλληλογραφεύουν με Έρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Έλάφου Λαρίσης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την ιδιότητά των και του χωριού. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Βοηθούν 2 πτωχούς γέροντας του χωριού.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ.
ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Βραγγιανῶν Εύρυτανίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την ιδιότητά των και του χωριού. Έφύτευσαν δένδρα εις τὸν περίε τοῦ Κοινοτικοῦ γραφείου χώρον.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Αγ. Σπυρίδωνος Λεβαδείας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου του χωριού και την ιδιότητά των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Ὁργάνωσαν εορτάς, ἐκ τῶν εἰσπραξέων τῶν ὁποίων ἀγόρασαν ἐνδύματα και ὑποδήματα δι' ἓνα ἄπορον συμμαθητὴν καθίσματα και χάρτας διὰ τὸ Σχολεῖον των και τὸ ὑπόλοιπον τῶν χρημάτων προσέφεραν εις τὸ Σχολ. ταμείον. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α'. Βοηθεῖν και διαλέξεις ὑγιεινῆς. Ἐπώλησαν λαχεῖα ὑπὲρ τῆς προκοδοτήσεως ἁπόρων κορασίδων Βοιωτίας.

ΗΠΕΙΡΟΣ.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτικοῦ Σχολείου Δεσποτικοῦ φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των, του χωριού και την ιδιότητά των. Έχουν μαθητικό κουρείο. Βοηθούν τοὺς ἀδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητὰς και τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των. Ἀνοίξαν 200 λάκκους διὰ νὰ φυτεῖσιν πεύκα. Ἀσβέσωσαν τὰ δένδρα του Σχολείου των και τὴν πλατεῖαν του χωριού. Καλλιεργούν σχολ. κήπο.

Ἡ Δ/τρια Νηπιαγωγείου Ν. Πετριτίου ντύνει ἓνα πτωχὸ παιδάκι με ρούχα προσφερόμενα ἀπὸ τὴν ὁμάδα Ε.Σ.Ν. Ν. Πετριτίου.

The school principal of N. Petritsion dressing a poor pupil with garments offered by the J.R.C. group.

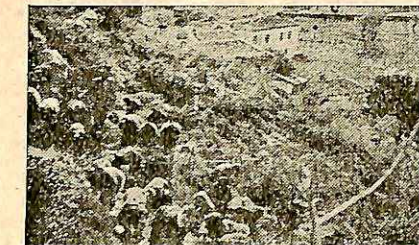
ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Διμηνίου Ἀρτης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωριού και την ιδιότητά των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έφύτευσαν 100 κυπαρίσσια. Έβοήθησαν εις τὴν ἱσοπέδωσιν τῆς αὐλῆς του Σχολείου. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των. Ἐπισκέπονται τοὺς ἀσθενεῖς μαθητὰς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.
ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Λάλας Ἡλείας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητά των. Έχουν ἱδρύσει μαθητικὸν συνεταιρισμὸν, ἀπὸ τῶν ὁποίων προμηθεύονται τὰ βιβλία των και τὴν γραφικὴν ὕλην. Παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εις τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Έδημιούργησαν σπορείον ἐκ 400 ὁπωροφόρων δένδρων.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Ἰσθμίας Κορινθίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των. Έχουν μαθητικό κουρείο. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α'. Βοηθεῖν και ὑγιεινῆς. Ἰσοπέδωσαν τὴν αὐλὴν του Σχολείου. Περιποιούνται τὰ δένδρα. Καλλιεργούν ἄνθη εις γλάστρες. Ὁργάνωσαν εορτάς και ἐκδρομὰς. Απέστειλαν εις ἁπόρους φυματικούς Τριπύλους 138 δρχ. εις μὴμην του Ἰδρυτοῦ του Έρυθροῦ Σταυροῦ Ἐρρικου Ντύναν.

Ἀγόρασαν με χρήματα ἰδικὰ των διπλὴν μεταλλικὴν σκάλαν και σχολικὰ εἶδη. Τὰ χρήματα, ποῦ ἐμάζεψαν τὸ τὰ κἀκανθα δρχ. 886,75 και ἀπὸ τῆς πώλησιν χαμαιμύλου δρχ. 615, διέθεσαν δι' ἀγορὰν σχολικῶν εἰδῶν.

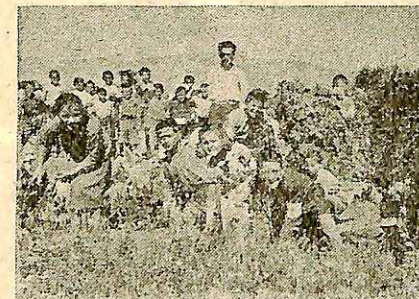
ΟΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Ἀδριανῆς Πυλίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωριού και την ιδιότητά των. Έχουν μαθητικό κουρείο και σχολικὸν φαρμακεῖο. Καλλιεργούν ἄνθη σὲ γλάστρες. Ἐπισκέπονται τοὺς ἀρρώστους συμμαθητὰς των. Ἀσβέσωσαν τὸ Σχολεῖον των και τοὺς περίε αὐτοῦ χώρους.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χάρακος, Μολάων ἐργάζονται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν

Juniors of Elem. School Harax working for the reafforestation of their village

ΑΙ Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α' Γυμνασίου Θηλέων Πατρῶν, ἐπισκέφθησαν τὰ Χριστογεννα τὸ Πτωχοκομεῖον Πατρῶν α' Ἀγίου Ἀνδρέως, ὅπου ἐψυχαγωγῶσαν και διένειμαν εις τοὺς 69 τροφίμους αὐτοῦ ἱσρίθμα, δέματα με εἶδη, τὰ ὁποῖα ἀγόρασαν με χρήματα ἰδικὰ των. Τὸ Πάσχα ἐπισκέφθησαν τὸ Βρεφοκομεῖον Πατρῶν ὅπου διένειμαν 21 ἀτομικὰ δέματα εις ἱσρίθμους τροφίμους. Ἐπίσης 12 ἀπόρους οἰκονομίας, εις τὰς ὁποίας προσέφεραν κουλούρια και χρήματα, ἀναλόγως τῶν μελῶν αὐτῶν, ἐν ὅλῳ 1.550 δρχ. Ἐπλήρωσαν τὰ ἔξοδα τῶν ἐκδρομῶν εις πτωχὰς μαθητριάς.

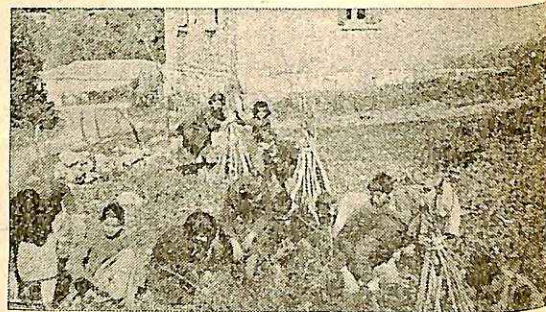
Ε.Σ.Ν. Δ. Σ. Λόφου Ἐλασσόνας ἐργάζονται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.

Juniors of Elem. School Lophos Elason working for the reforestation.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γραμματικοῦ Μεσολογίου βοηθοῦν εις τὴν ἐπέκτασιν του Σχολείου.

Juniors of Elem. School Gramaticon, working for the reconstruction.

Ε.Σ.Ν. Δ. Σ. Μεγαδένδρου, Πρεβέζης περιποιούνται τὰ πεύκα ποῦ ἐφύτευσαν.

Juniors of Elem. School Megathentron looking after ther pinetrees they planted

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγγελοχωρίου, Θεσσαλονίκης ἀνοίγουν ἀποστραγγιστικὴν τάφρον.

Juniors of Elem. School Angelochorion Macedonia digging a ditch to drain stagnant waters.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγορᾶς, Δράμας φυτεύουν δένδρα.

Juniors of Elem. School Agora, Drama, planting trees.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ἐπίσκεψις εις τὴν Στέγην Θηλέων Παλ. Φαλήρου

Ἦτο μιὰ θαυμασία ἡμέρα. Ὁ οὐρανὸς ἦτο διαυγής και τίποτε δὲν ἐπρόδιδε ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτῃ ἀνῆκε εις τὸ τέλος τοῦ Φθινοπώρου.

Αὕτῃ λοιπὸν τὴν ἡμέρα και ἡμεῖς ἐδιαλέξαμε γιὰ τὴν πραγματοποιήσι τῆς ἐπισκέψεώς μας εις τὴν Στέγην Θηλέων Παλαιοῦ Φαλήρου κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος.

Ἐξεκινήσαμε τὴν 11ην πρωϊνὴν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν κ.κ. καθηγητῶν μας και μετὰ ἀπὸ μιὰ πολὺ εὐχάριστη διαδρομὴ ἐφθάσαμε εις τὸν προορισμὸν μας. Ἡ καρδιά μας ἦτο γεμάτῃ ἀπὸ τὴν χαρὰν, τὴν ὁποῖαν νοιώθει ὁ ἄνθρωπος με τὴ σκέψι, ὅτι θὰ πράξῃ κάτι τὸ εὐγενικό, κάτι τὸ ὠφέλιμο. Εἰς τὴν εἰσοδο τοῦ οἰκίματος αὐτοῦ μᾶς ὑπεδέχθησαν 50 περίπου κορίτσια, μικρᾶς ἡλικίας ἀπὸ 6-12 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα στεγάζονται ἐκεῖ. Εἰς τὰ πρόσωπά των ἔλαμπε ἡ παιδικὴ ἀθωότης, ἡ περιέργεια και ἡ χαρά, ὅτι ἡ ἡμέρα τοὺς αὕτῃ, θὰ ἦτο διαφορετικὴ τῶν ἄλλων.

Ἀντικρύζοντάς μας ἡ ψυχὴ των ἐπλημύρισε ἀπὸ τὸ συναίσθημα ὅτι δὲν εἶναι μόνον αὐτοὶ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ ὑπάρχουν και ἔξω ἀπ' τὸ ἱδρυμὰ των ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι τὰ συμπονοῦν.

Ἦσαν ὅλα καθαρά, περιποιημένα και τακτικά.

Ἀκούγοντας τὰ μεγάλα ποιήματα, τὰ ὁποῖα εἶπαν παιδιὰ τόσο μικρᾶς ἡλικίας, ἀπορούσαμε με τὴν ἱκανότητά των εις τὴν ἀπαγγελίαν.

Οἱ γλυκεῖς φωνοὺλες των μᾶς εἶπαν, ὅσο μπορούσαν καλύτερα τὰ τραγουδάκια των.

Τοὺς ἐτραγουδήσαμε και ἡμεῖς με τὴν σειρά μας ὠρισμένα παιδικὰ και θρησκευτικὰ τραγούδια και ἐπροσπαθήσαμε νὰ τοὺς μεταδώσωμε περισσότερη χαρὰ με ἀνέκδοτα και ἀστεῖα.

Ἀκολούθησαν οἱ λόγοι τῶν κ.κ. καθηγητῶν μας και τέλος τοὺς ἐμοιράσαμε ὅ,τι εἴχαμε ἀγοράσει γι' αὐτά.

Τὰ πρόσωπά των ἔλαμψαν ἀπὸ χαρὰ και εὐχαρίστησι ἀντικρύζοντας τὰ δῶρα και προπάντων τὰ γλυκά.

«Τὸ μυστικὸ»
Κ. ΠΑΛΙΟΓΛΟΥ
Δημ. Ἐμπορ. Σχ. Σερῶν

Αὐτὸ ἦτο τὸ πέρας τῆς ἐπισκέψεώς μας, ἡ ὁποία ἦτο ὄχι μόνον ὠφέλιμη γι' αὐτά, ἀλλὰ και γιὰ μᾶς.

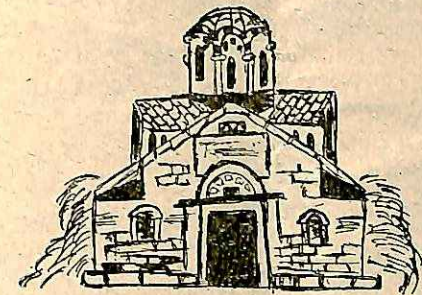
Βλέποντας τὰ θύματα αὐτὰ τῶν ἀπερισκέπτων πράξεων, πολλές φορές ἀσυνειδήτων ἀνθρώπων, ἐδιδάχθημεν πολλά.

Φεύγοντας ἀπὸ ἐκεῖ, ἡ ψυχὴ μας γεμάτῃ ἀπὸ συναισθήματα συμπόνιας ἔβαλε ὡς σκοπὸν τὴν βοήθειαν, ὄχι μόνον αὐτῶν τῶν παιδιῶν ἀλλὰ και κάθε ἄλλου ἀδυνάτου πλάσματος, τὸ ὁποῖον θὰ συναντοῦμε εις τὴν ζωὴν μας.

Ἐγυρίσαμεν εις τὰ σπίτια μας ψυχικῶς ἀνώτεροι, και ἱκανοποιημένοι.

ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Τάξις ΣΤ' Ἐμπορ. Σχ. Θηλ. Ἀθηνῶν

Τὸ ἐκκλησάκι τοῦ χωριοῦ μου
ΕΜΜ. ΤΟΥΜΑΚΑΡΗΣ
26ου Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν

*

Ἐὰν τὰ κάτωθι ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων ἐνώσης θὰ εὕρῃς τὸ ἐπώνυμον στὴν ἀρχὴ καθέτας και τὸ μικρὸν ὄνομα στὰ τελικὰ καθέτας, ποιητοῦ ποῦ ἐγεννήθη τὸ 1838 και ἀπέθανε τὸ 1895 μ.Χ.

- 1) Ἡ μήτηρ τοῦ Χριστοῦ
- 2) Ὁ Θεὸς τῶν Μωαμεθανῶν
- 3) Ἐορτὴ Μωαμεθανῶν
- 4) Πόλις Νορβηγίας
- 5) Καλόγηρος στὸ Κούγκι
- 6) Ὁρμητικὸ ποτάμι (κλτ.)
- 7) Ἀθάνατος ποιητῆς Ἀρχ. Ἑλλάδος (Γεν.)
- 8) Ἐγραψε τὸν Ἑθνικὸν ὕμνον.

*

- 1) - - - -
- 2) - - - -
- 3) - - - -
- 4) - - - -
- 1) Πόλις τῆς Γαλιλαίας
- 2) Πόλις τῆς Μακεδονίας
- 3) Μουσικὸν ὄργανον
- 4) Υἱὸς τοῦ Νῶε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤΑΛΗΣ

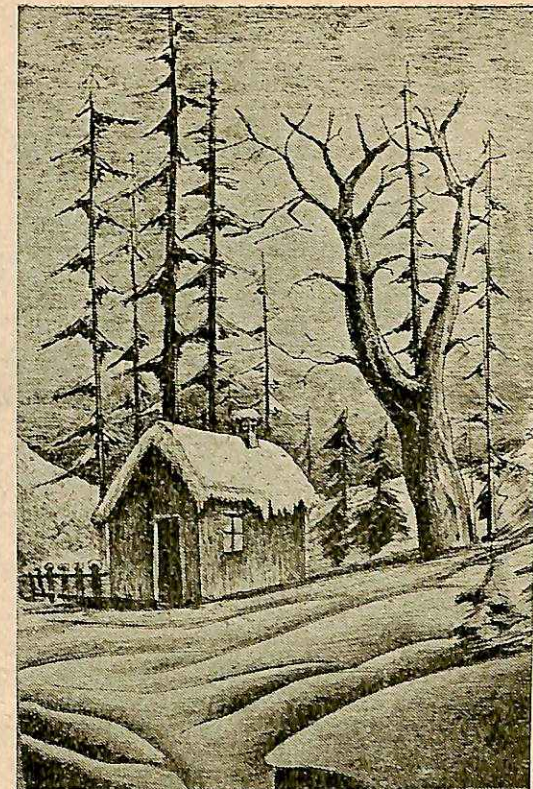
Γυμνάσιον Λεωνιδίου

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ἐνας γιατρός ἐξῆλθε στοὺς παρενρικομένους. Τὸ ὄξυγονο κύριοι μου, εἶναι ἓνα ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ τὸν ἄνθρωπο και ἀνεκαλύφθη τὸ 1887.

Και ἓνας ρωτᾷ. Συγγνώμην και πῶς ἀναπνέαμε μέχρι τότε;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
5ου Γυμν. Ἀρρ.

Γ. ΤΣΑΚΛΗΣ
Γυμν. Ἀστρου

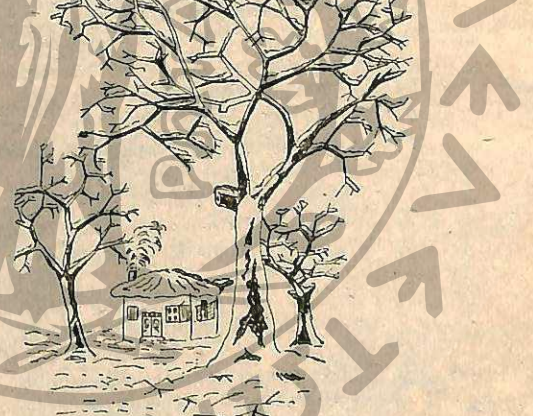
ΣΚΑΛΑ

- 1) Σ
- 2) Σ
- 3) Σ
- 4) Σ
- 5) Σ
- 6) Σ
- 7) Σ
- 8) Σ
- 9) Σ
- 10) Σ

- 1) Σύμφωνον
- 2) Προσωπικὴ Ἀντανωνμία
- 3) Συμπλεκτικός Σύνδεσμος
- 4) Φρούτο
- 5) Ἱστορικὸς τόπος, Ἡπείρου
- 6) Ἐπίγειον Λαίμης
- 7) Ἀκρωτήριον Ἀττικῆς
- 8) Ἱστορικὸς τόπος Μακεδονίας.
- 9) Πτηνόν.
- 10) Δοξάζει τὴν Πατρίδα.

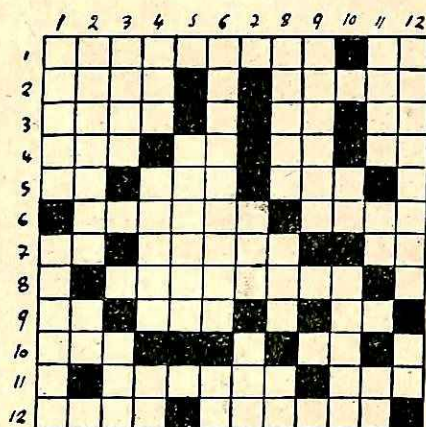
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

Πρότυπον Δημ. Σχολ. Ραλλείου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Πειραιῶς

Ρ. Κοχλιαρίδης

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Ένας εκ των πλέον δοξασμένων αυτοκρατόρων του Βυζαντίου.—Ο χρυσός (Γάλλ.)
- 2) Ανήκει εις τον Θεόν (δημοτική).—Έτσι απεκάλούν οι Ιουδαίοι τον Χριστόν.
- 3) Μέρος σπερας—έναν (Αρχαία)—54 (αντιστρόφως).
- 4) Όργανον άσφρήσεως—Αρθρον ενικού—Δύο όμοια σύμφωνα. Ποιότης εξαιρετική.
- 5) Πρόθεσις πρό δασυνομένης λέξεως—αύγον (γενική)—Περιβάλλει την γην.
- 6) Οικιακόν πτηνόν (αιτιατική).—Ηρωίς του Ζολά.
- 7) Προτρεπτικόν—Χαλινάρι—τό όποιον.
- 8) Τό μικρό όνομα του περιφήμου συγγραφέως του «Ιβανόη» (άνορθ.)
- 9) Εϊδικός σύνδεσμος—Τρία όμοια σύμφωνα. Χοϊρος.
- 10) Τροπικόν έπίρρημα—101.
- 11) Λιμήν της Κύπρου.—Μέ Λ στο τέλος έχει σχέση με τά αυτοκίνητα.
- 12) Ξένη (Δωριστί)—Θεοί των Βαβυλωνίων και Άσσυρίων.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Κάλυμμα της κεφαλής Περσών ηγεμόνων.—Πονηρόν ζώον του δάσους.
- 2) Νήσος του Αιγαίου.—Επώνυμον Άγγλου συγγραφέως.
- 3) Θεά της Μυθολογίας—ΣΛΙ
- 4) Αριθμητικόν (Άνορθ.)—ψώνιον—Υποθετικόν.
- 5) Λοιπόν (Αρχαίσι).
- 6) Σπουργίτης—Ξενική άρνησις.
- 8) Α.Ο.Λ.—Μάρκα αυτοκινήτων. Χρονικόν διάστημα—Νότα μουσικής—Γράμμα της άλφαβήτου μας.
- 9) Μυθικός δαίμων.
- 10) Θεός των Αιγυπτίων. Αύλακι (δημοτική).
- 11) Γνωρίζω (Αρχαίσι)—50+70—Τό χρησιμοποιοούν οι Κρητικοί στην όμιλόν τους.

Προσμεθανικό πάσχα—Αντωνυμία προσώπων (Β' προσώπου).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Γυμν. Μοσχάτου—Ν. Φαλήρου

ΣΚΑΛΑ

- 1) Φωνήεν άλφαβήτου
- 2) Μουσικός φθόγγος
- 3) Ούσια ή όποια άποτελείται από τρείς μορφές (στερεά)...
- 4) Έφευρέτης του τηλεγράφου
- 5) Μεταφορικόν μέσον
- 6) Ό προδότης του Ίησου
- 7) Κόρη του Αϊόλου
- 8) Μεγάλος ξερευνητής.
- 9) Πρωτεύουσα των Η.Π.Α.
- 10) Ίταλός φιλέλληνας.

Τά άρχικά σχηματίζουν όνομασπή ποδοσφαιρική όμάδα.
ΕΜ. Κ. ΚΟΝΤΟΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΤ' Γυμνάσιον Άρρένων Άθηνών.

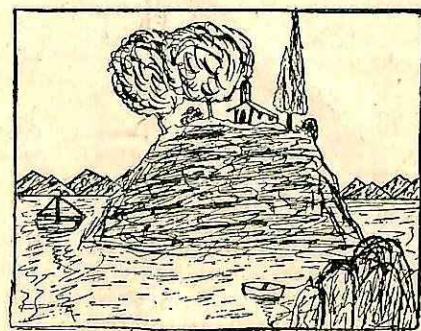
Σπαζοκεφαλιά

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.

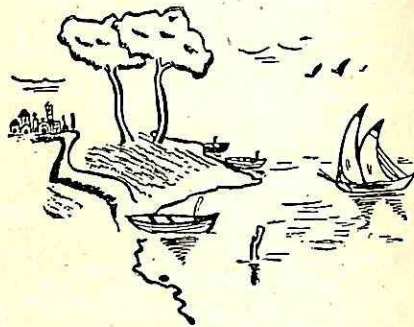
Τά άρχικά γράμματα των άπαντήσεων σχηματίζουν τον ήρωα που πολέμησε στο Μανιάκι.

1. Ποδοσφαιρική όμάς
2. Πόλις της Όλλανδίας
3. Όρος της Ελλάδος.
4. Πρωτεύουσα της Τουρκίας
5. Τροφή μικρών παιδιών
6. ήρωας των Θερμοπυλών.
7. Η άφορμή του Τρωϊκού πολέμου
8. Ακρωτήριο της Ελλάδος.
9. Φιλική χώρα.
10. Άόριστος άντωνυμία.
11. Ιστορικό νησί της Ελλάδος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ
Γυμνάσιον Νιγρίτης

Τό έκκλησάκι
Ρ. Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
8ον Γυμν. Άρρ. Άθηνών

Δ. ΜΠΕΜΠΕΣ
Γυμν. Τούμπας Θεσ/νίκης

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

- ΣΚΑΛΑ 1η
1) Δέ 2) Κέα 3) Όσσα 4) Θαλής 5) Ζυρίχη
6) Ιωάννης 7) Κοτρίδης, 8) Ιωαννίνων 9) Χαράλαμπος 10) Τουρκοφάγος.
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
(1.120.000 τ.χ.) (12.000.000) κατ. 2) Σεούλ 1.446.000 κατ. 3) (Δημοκρατία εντός της Βρετανικής Κοινοπολιτείας) 4) (9.358.000 τ.χ.) (173.000.000)

- ΛΟΓΟΠΑΙΓΓΝΙΑ
1) Μύτη 2) Βόλος 3) Άλμυρός 4) Καβάλλα
ΣΚΑΛΑ 2α
1) Ρά 2) Ρίς 3) Ρούρ 4) Ρώμης 5) Ροδονα
6) Ρουβήμ 7) Ρυόμα (Άμορ) 8) Ράττ, 9) Ράς
10) ρά.

- ΣΚΑΛΑ 3η
1) Άν 2) Θεά 3) ήρωας 4) νέφος 5) Άβέρωφ
6) Ίμαλάια.

- ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ 1ον
Οριζόντιως: 1) Σεισάχθεια, 2) δόξα-τόρες 3) σάαρ-ρώ 4) έλως-μάτ 5) λι 5) Σ Δ 7) αϊξ-ισία 8) δόξα-δην, 8) Ήσας, -ητ (τη) 10) Ξα-ανά. Καθέτως: 1) Σομαλία 2) Ες-λι-Ίδη 3) -δξος 4) σασσι-ξά 5) αϊξ 6) χταπόδι-ΑΑ 7) Θδρ 8) έρ (ρέ)-Μίδεια 9) Ιερά-δδην 10) άσωτος ήτα.

- ΣΚΑΛΑ 3η
1) Κέα 2) Ψαρά 3) Κυανή 4) Γαύδος 5) Μεσσήνη 6) Πυρηνάια 6) Σηκουάνας 8) Βριν-δήςιον 9) Θεσσαλονίκη 10) Γουαδουλιβέρ.

- ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ 2ον.
Οριζόντιως: 1) Παναμάς, 2) άγάπη, 3) ρήμα-άν, 4) Άμα ΑΚΕ, 5) Λα-ώρας, 6) Ο-Θρακί 7) Σατανάς. Καθέτως: 1) Πάραλος, 2) Άγλημα-Α, 3) Νάμα ΘΓ, 4) Απα-δρα, 5) Μλ-Αρδν, 6) Α.-Ακαυκα, 7) Σύνεσις.

- ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ 3ον
Οριζόντιως: 1) Ιός-θυμός 2) Δανός-Ρώμης 3) πόλος-λάμαν 4) έλως-φάκας 5) σωπ-μύθος-Ήρα 6) μίτος-Ιράν 7) Τήνος-πτώσι 8) Σόλων-μύται 9) Κύνας-ράς. Καθέτως: 1) πās 2) δόλων-σδ 3) ιαλόπ 4) δνος-μήλα 5) σος-Μίνως 6) φυτόν 7) λάθος 8) ράκος 9. Θωμάς-πύρ. 10) ύμας-Ιτιά 11) μλν-ήρωας 12) δς-κρασί.

- ΠΥΡΑΜΙΣ
Σόλων
ΑΙΝΙΓΜΑ 1ον
Δασεία
ΦΡΑΣΙΣ

Παλαματική Σχολή Μεσαιολογίου
ΕΛΛΗΠΟΣΤΥΜΦΩΝΟΝ
Η καθαριότης είναι ιση άρχοντιά.

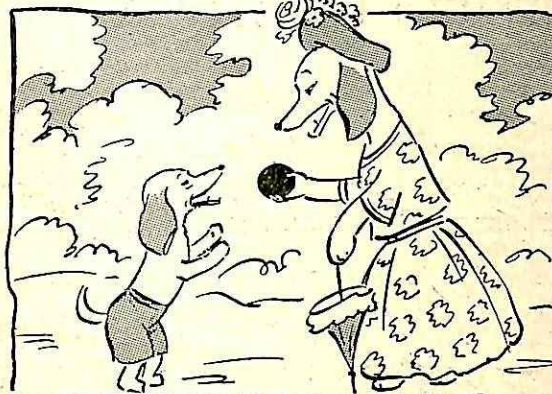
ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

- 1) Βόλτα —Άλεξάνδρος
- 2) Έδισον —Θωμάς
- 3) Έρτζ —Ερρίκος
- 4) Θαλής —Μιλσιος
- 5) Κιουρί —Πέτρος
- 6) Λοδυμπερ —Όττο
- 7) Νεϋτων —Ίσαακ
- 8) Βενιαμίν —Φραγκλίνος
- 9) Μπούλ —Ροβέρτος
- 10) Μαρκόνη —Γουλιέλμος

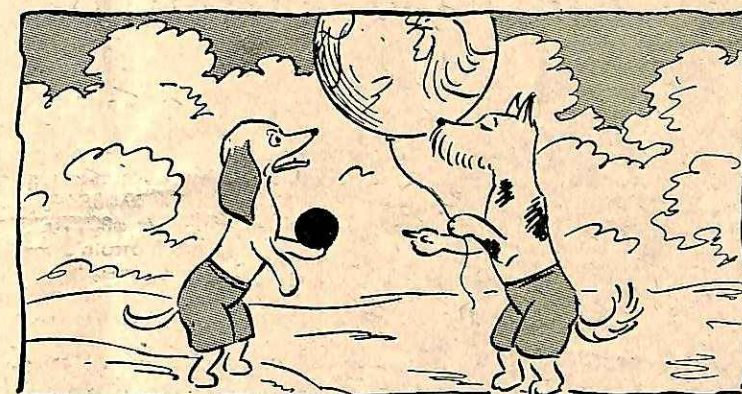
- ΑΙΝΙΓΜΑ 2ον
Κίμωνος—Μώλος
ΑΙΝΙΓΜΑ 3ον
Πορτοκάλι
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ 1η
Καρτσόνκι
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ 2η
Κάρο
ΕΛΛΗΠΟΣΤΥΜΦΩΝΟΝ
Γνώθι σαυτόν

Τά δώρα τους

Υπό Άντ. Χ.

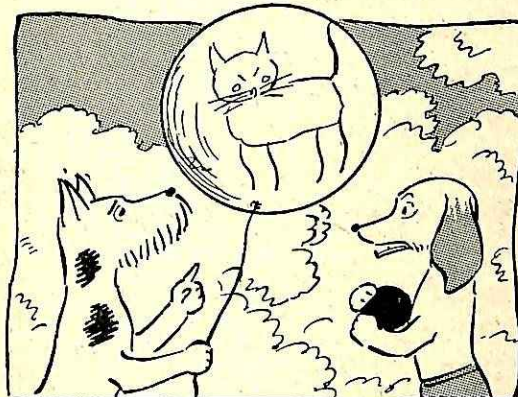

Η κυρά Φρόσω χάρισε στο Μπούλη ένα τοπάκι, κι αυτός «μαμά μου, εύχαριστώ. Σπουδαίο παιχνιδάκι».

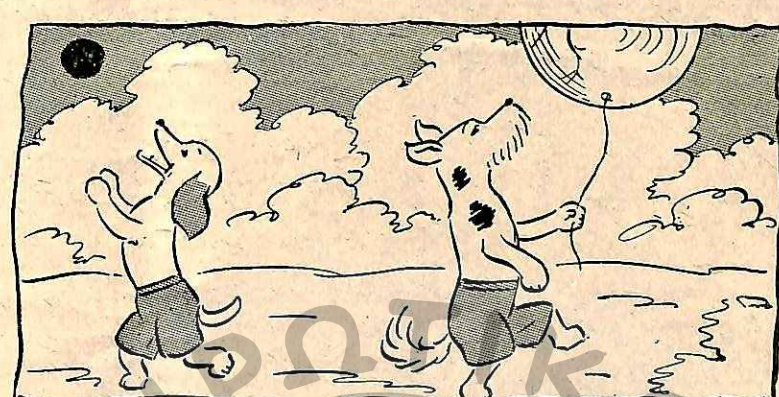

Μά να ό Ριρίκος που κρατά στο χέρι ένα μπαλόνι από τά μεγαλύτερα κι όλο και καμαρώνει.

Και λέει στο Μπούλη: «Τί μικρό τό δώρο σου... ΆΑ, φρίκη... Αυτό, καλέ, θα ταίριαζε μονάχα σε ποντίκι...»

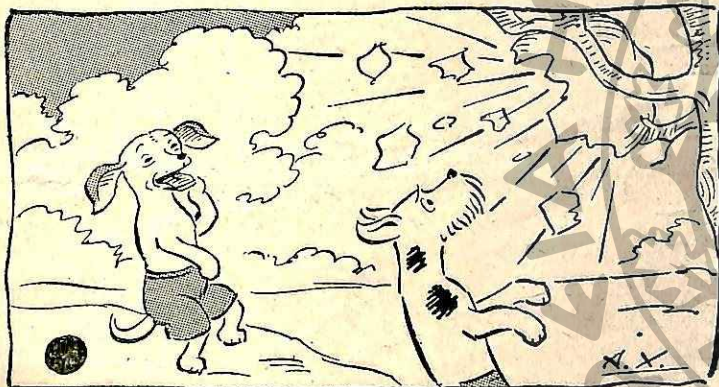

Νά, τό δικό μου γίγαντας μπροστά του. Κοίταξέ το. Κ' είναι γεμάτο ζωγραφιές και τό δικό σου σκέτο».

Κ' εύθυσ με περιφρόνησι την πλάτη του γυρίζει, πάλι πιό κεί και μόνος του να παίξει τώρα άρχίζει.

Παίζει κι ό Μπούλης από δώ, τό τόπι του πετάει, μιά τό χτυπά, μιά τό κλωτσά κι αυτό χοροπηδάει!

Ξάφνου τό δώρο του Ριρή σ' ένα δεντρί σκαλώνει, και τότε άκούγεται ένα μπάμ και... πάει τό μπαλόνι.

Κι ό Μπούλης: «Νά τό χαίρεσαι, Ριρή μου, τό καυμένο... Και ό Ριρή: «Συγχώρα με μά τώρα τό μαθαίνω».

Κάλλιο ένα τόπι τσοοδά, που άφοβα πηδάει, παρά ένας τσοοσος τόπαρος, που με την πρώτη σκάει».

ΕΜΠΡΟΣ ΠΑΙΔΙΑ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΑ

Στίχοι καὶ Μουσικὴ
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ρυθμὸς Ἐμβατηρίου.

Ἐμ- πρὸς παι- διὰ ξε- νη- τε- μέ- να νὰ τρα- γου-
κρυά- πό Μά- να καὶ Πα- τέ- ρα κι ἄ- δέρ- φια

δὴ- σου με μα- ζί ————— Μὲ- σα ἀ- πό στή- δη φλο- γι- σμέ- να
μας ἄ- γα- πη- τά ————— Πό- τε νᾶρ- θῇ ἡ ἁ- γία μέ- ρα

πάν- τη ἔλ- λά- δα μας νὰ ζῇ ————— Μα- πού δὰ βρε- δοῦμε ἀγκα- λια- στά —

— Πα- τρί- δα μας ἄ- γα- πη- μέ- νη ἔλ- λά- δα μας γλυ- κειά- ἔλ-

λά- δα Πα- τρί- δα ποῦ- σαι δό- ξα- σμέ- νη στὸν κό- σμο, οὐ- νοῦ.

νιά ————— κι ἄ- λες χῶ- ρες τῶ- ρα ζοῦ- με στὰ ξέ- να
ναὶ στ' ————— νιά

μα- κρυ- ᾶ ————— Ναὶ μα- κρυ- οῦ- τε στὴ γῆ- δὲν ξε- χνοῦ- με τὴν Πα-

τρί- δα μας τὴ γλυ- κειά ————— Πα- κειά. —————

ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ